

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLMOUCI
PEDAGOGICKÁ FAKULTA
Ústav pedagogiky a sociálních studií

Bakalářská práce

Lucie Benedíková

Dějiny školství v Hroznové Lhotě

Olomouc 2018

Vedoucí práce: PhDr. Jitka Plischke, Ph.D

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracovala zcela samostatně a použila jsem pouze uvedené prameny a literaturu.

V Olomouci dne 22. 6. 2018

Podpis

Poděkování

Děkuji PhDr. Jitce Plischke, Ph.D. za odborné vedení mé bakalářské práce. Také děkuji pracovníkům Okresního státního archivu v Hodoníně za vstřícný přístup, vyhledávání a přípravu potřebných dokumentů. Můj dík patří i pracovníkům ředitelství Základní školy a mateřské školy Joži Uprky v Hroznové Lhotě, kteří mi ochotně poskytli ke studiu školní kroniky. Děkuji i členům své rodiny za podporu projevovanou v průběhu celého studia.

Obsah

Úvod	5
1 Obec Hroznová Lhota	6
1.1 Název obce, symboly a ocenění	7
2 Obec v průběhu let	8
2.1 Vznik obce a období husitských válek	8
2.2 Ohrožení ze Sedmíhradska	10
2.3 Následky potlačení stavovského povstání a vpády z Uher	11
2.4 Období osvícenství	13
2.5 Napoleonské války a průběh 19. století	14
2.6 První světová válka a vznik první republiky	16
2.7 Druhá světová válka a její následky	18
2.8 Obec od konce druhé světové války	20
3 Školství v Hroznové Lhotě	23
3.1 Počátky školství v obci	23
3.2 Vznik měšťanské školy a stavba nové školní budovy	27
3.3 Vývoj měšťanské školy	30
3.4 Vznik osmileté střední školy	35
3.5 Škola v průběhu politických změn	38
3.6 Škola v novém tisíciletí	45
4 Osobnosti obce	54
4.1 Josef Pavlica	54
4.2 Prof. MUDr. František Šantavý, DrSc.	54
4.3 Joža Uprka	55
Závěr	57
Seznam použitých pramenů a literatury	59
Přílohy	63

Úvod

Za téma své bakalářské práce jsem si zvolila dějiny školství v Hroznové Lhotě. Jako jeden z prvních důvodů, proč právě školství této obce, mohu uvést, že přestože jsem se v Hroznové Lhotě nenarodila, žiji zde mnoho let a mám k této vesnici velmi blízký vztah. S tím souvisí i to, že já sama jsem navštěvovala Základní školu v Hroznové Lhotě stejně, jako značná část mé rodiny, a proto zjišťování nových skutečností o škole pro mě bylo jakousi osobní záležitostí. K mému rozhodnutí vypracovat tuto bakalářskou práci přispěla i skutečnost, že v roce 2016 uplynulo 65 let od vzniku nové školní budovy, což u mě vyvolalo zájem dozvědět se víc jak o historii školství, tak o historii samotné obce. Hroznová Lhota byla dlouhá léta důležitým centrem i pro okolní vesnice, proto jsem se domnívala, že písemné zachycení proměny školství v obci může být přínosné i pro tyto obce.

Hlavním cílem mé bakalářské práce je na základě dostupných pramenů a literatury popsat vývoj školských institucí v obci od prvních písemných zmínek až po současnost. Dalším cílem je zachytit významné historické události, které měly vliv na fungování obce a zároveň i na školství.

Mezi metody, které jsem při zpracování své práce použila, patří především metoda studia a bádání v archiváliích, dále metoda přímá a metoda progresivní.

Práce je rozdělena celkem do čtyř kapitol. V první kapitole stručně uvádím informace o Hroznové Lhotě, včetně její geografické polohy, statistických údajů, kulturních sdružení a symbolů obce. Druhá kapitola pak zachycuje Hroznovou Lhotu v souvislosti s historickými událostmi od jejího vzniku a je ukončena rokem 1971. Konečně ve třetí kapitole již popisují školství v obci od konce 17. století, tedy od samých počátků, až do současnosti, konkrétně do roku 2017. V poslední kapitole se zmiňuji o významných osobnostech, které byly pro obec důležité a zároveň existovala určitá spojitost mezi těmito osobami a školstvím v obci. Obrazové přílohy na konci práce pak mají celý text vhodně doplnit.

Pro mě mezi nejvíce hodnotné prameny, které jsem zároveň nejvíce využívala, patří školní kroniky. Na informace bohaté byly i kroniky obecní, ve kterých jsem našla velké množství zpráv o stavu jednotlivých škol v obci. Právě informace z pečlivě vedených obecních kronik mi výrazně pomohly k získání informací k obdobím, ke kterým nebyly nalezeny kroniky školní. Důležitým opěrným bodem pro mou práci byla i publikace *Hroznová Lhota* od Marka Junka, který shromáždil velké množství informací o dějinách i školství v Hroznové Lhotě, což jsem velmi ocenila.

1 Obec Hroznová Lhota

Hroznová Lhota leží v jihovýchodní části republiky, na severním břehu řeky Veličky, která je pro obec důležitým zdrojem pitné vody. Jižně od obce se nachází pohoří Bílé Karpaty a část obce spadá do chráněné krajinné oblasti Bílých Karpat. Díky nedotčenosti Bílých Karpat je pak možno v lesích a na rozsáhlých loukách najít množství vzácných bylin, ale i hmyzu a bezobratlých živočichů. V nižších polohách pohoří se vyskytují vzácné druhy orchidejí a byliny, jako kupříkladu lilie zlatohlávek. Z hlediska podnebí Hroznová Lhota svou polohou náleží do oblasti teplé, která se postupně mění v oblast mírně teplou. Díky těmto podmínkám je pak Hroznová Lhota a její okolí jednou z nejteplejších a zároveň nejsušších částí České republiky. (Nekardová in Junek, 2004, s.7-9)

Obec patří do kraje Jihomoravského, konkrétně do okresu Hodonín a správního obvodu Veselí nad Moravou. V obci jsou dostupné služby pošty, veřejné knihovny, zdravotního střediska včetně lékárny, kulturního domu a střediska pro volný čas dětí a mládeže. V obci se nachází kostel a k němu přilehlý hřbitov. (Regionální informační servis [online]) Ze školských zařízení v obci funguje Základní škola a mateřská škola Joži Uprky. V současné době ve vesnici žije přibližně 1245 obyvatel a je evidováno 450 domů. (Hroznová Lhota [online]) Sousedními vesnicemi jsou Tasov, Kozojídky, Žeraviny a Kněždub, z měst se v okolí obce vyskytují města Strážnice a Veselí nad Moravou. (Nekuda, 1999, s. 521) Vesnice je součástí Moravského Slovácka a spolu s dalšími deseti vesnicemi je také součástí Mikroregionu Strážnicko. (Mikroregion Strážnicko [online])

V obci působí několik svazů a sdružení. Kromě Sboru dobrovolných hasičů jsou to organizace TJ Sokol, svazy chovatelů, zahrádkářů a myslivců. V minulosti měl mezi sdruženími své místo i Svazarm, který v roce 1976 dal vzniknout sportovnímu střeleckému klubu. (Junek, 2004, s. 125-126) Ve vesnici vzniklo několik sdružení muzikantů, aktivními účastníky kulturního dění jsou ženský sbor, mužský sbor, ženský sbor s názvem Lipina a dětská cimbálová muzika Hrozének. Velmi oblíbeným divadelním spolkem je Hrozen, který se svými představeními sbírá úspěchy i v širokém okolí Lhoty. (Hroznová Lhota [online])

Z významných osobností obce lze zmínit především slováckého malíře, mistra Jožu Uprku, který zde žil a tvořil. Jeho vila společně s ateliérem byla zrekonstruována podle návrhu architekta Dušana Jurkoviče. (Bendová et al., 2011, s. 47) Další osobností obce je Josef Pavlica, starosta, zemský poslanec a v neposlední řadě držitel zlatého záslužného kříže. Na počest získaného ocenění byla roku 1899 vysázena lipová alej, která dodnes tvoří hlavní osu obce. (Junek, 2004, s. 163) Z Hroznové Lhoty pocházel také profesor lékařské chemie

František Šantavý, který se zabýval alkaloidy ocúnu a jejich využitím k léčbě leukémie. (SOkA, Hodonín, Kronika obce Hroznové Lhoty v letech 1923–1962)

1.1 Název obce, symboly a ocenění

Během 15. století byla vesnice jednoduše nazývána Lhotou, od roku 1503 obec nesla název Lhota Veselská, přízvisko Lhoty tak poukazovalo na příslušnost k veselskému panství. (Nekuda, 1999, s. 521) Další změna v názvu nastala ještě na konci 16. století, když byla Veselská Lhota povýšena z obce na městečko. S tím souvisela i změna pečetního vosku, dříve používaný bílý a černý byl nahrazen voskem zeleným. Právě zelená barva vosku měla mít údajně souvislost s tím, že Lhota již nebyla Veselská, ale Hroznová. Tato změna názvu vesnice je zachycena v úřední knize ostrožského panství z roku 1592. (Junek, 2004, s. 20-21)

Znak obce je tvořen červeným štítem, na kterém jsou zkříženy dvě révové ratolesti s trsy hroznového vína. Dne 12. července 1999 byl obci prezidentem České republiky Václavem Klausem slavnostně udělen prapor. Ten je tvořen třemi svislými pruhy – po stranách zelenými a uprostřed jedním červeným. Na tomto červeném pruhu jsou pro vesnici typické dva svazky vinné révy spolu s větvkami. (SOkA, Hodonín, Kronika obce Hroznové Lhoty v letech 1991-2001) Vesnice se může pyšnit i tím, že jí bylo v roce 2001 uděleno ocenění "Vesnice roku Jihomoravského kraje", v celostátním kole pak skončila na 3. místě. (Regionální informační servis [online])

2 Obec v průběhu let

2.1 Vznik obce a období husitských válek

Na přelomu 13. a 14. století docházelo na území dnešního Slovácka ke vzniku osad a vesnic. Právě v tomto období pravděpodobně vznikla i Hroznová Lhota, konkrétně by se mělo jednat o rok 1371, jak dokazuje první písemná zmínka o obci. Tato skutečnost by odpovídala tomu, že v první polovině 14. století vznikala většina vesnic nesoucích název Lhota, Lehota či Lhotka. Na území, kde se rozprostírá Hroznová Lhota, se kdysi nacházela osada Radošov, jejíž vznik spadá do poloviny 13. století a zaniklou osadu dnes již připomíná pouze kopec, který nese stejný název. (Junek, 2004, s. 11-12) Je složité určit, kým byla vesnice založena, ale existuje teorie, že o založení Lhoty se zasloužili majitelé Veselí, tedy rod Šternberků. (Dvorský, 2009, s. 349) Zvlášť nedostatek informačních zdrojů způsobuje, že vznik obce je obestřen několika nejasnostmi. Například v mnoha dokumentech byla vesnice uváděna jako Lhota Maior, tedy Lhota Větší, ale v současné době se historikové domnívají, že ve skutečnosti neměla Lhota Maior nic společného s Lhotou Hroznovou. Toto nové zjištění má vliv i na stanovení skutečného data, kdy mohla být obec založena. Na základě toho lze za skutečně relevantní a historicky ověřitelný dokument považovat až Moravské zemské desky, ve kterých je roku 1415 Hroznová Lhota oficiálně uznána jako součást veselského panství. (Junek, 2004, s. 13)

V průběhu dalších let se na Slovácku, stejně jako na celé jihovýchodní Moravě nacházela panství, kde zažívalo husitské hnutí značnou podporu. Mezi tato panství patřilo především strážnické panství spolu s ostrožským a veselským. (Skácel, 1965, s. 20) Pánové těchto panství, společně s dalšími moravskými a českými pány a rytíři sepsali a zpečetili list, kterým vyjádřili nesouhlas s uvězněním a upálením Mistra Jana Husa. Jmenovitě to byl majitel strážnického panství moravský zemský hejtman Petr z Kravař a veselský pán Jaroslav ze Šternberka. V návaznosti na tento akt došlo k tomu, že byli povoláni na jednotlivá panství husitští kněží, a tak se dle vzoru svých pánů obraceli na husitskou víru i obyvatelé těchto panství. (Frolec, 1978, s. 65)

Během husitských válek byla tato panství dějištěm četných roztržek mezi císařem Zikmundem a stoupenci husitského hnutí. Protihusitská tažení měla za následek rozsáhlé plenění a drancování celé Moravy. V roce 1422 se Zikmundovi podařilo dobít Veselí a ve svém tažení pokračoval v útoku na Ostroh, který měly v držení husitské jednotky. Nedlouho po těchto událostech padla celá Morava do rukou Zikmunda, ale pouze jihovýchodní část si

sám ponechal, zbylá část připadla rakouskému vévodovi Albrechtovi V. Následkem střetnutí vojska Albrechta Habsburského s vojskem husitů roku 1431 bylo vypáleno a zničeno na pět set vesnic a měst po celé jižní Moravě, mezi které patřila nejspíš i Hroznová Lhota. (Frolec, 1978, s. 66-69)

Následovala léta, která byla pro obyvatele Hroznové Lhoty také velmi krušná. Po skončení husitských válek následovalo další období nepokojů a vojenských střetů. Během těchto let zažily české země řadu změn, po smrti Zikmunda Lucemburského nezůstal žádný vlády schopný nástupce, jelikož se jeho syn Ladislav narodil až po otcově smrti. Nakonec se vlády dočasně ujal Jiří z Poděbrad, který roku 1453 přenechal vládu právoplatnému nástupci Ladislavu. Ten však nevládl dlouho, již roku 1457 zemřel a jeho místo opět zaujal Jiří z Poděbrad. (Čapka, 1999, s. 201-209) Právě Jiří z Poděbrad byl trnem v oku papeži, který se rozhodl podniknout křížovou výpravu proti Jiřímu, jako neprávoplatnému panovníkovi. V čele této vojenské výpravy stanul Matyáš Korvín, uherský král, jehož vojska roku 1468 obsadila Ostroh. V následujících měsících o nadvládu nad Ostrohem opět přišel a posléze ji opět získal. V září téhož roku pak pronikl i do Veselí a Strážnice, která si podmanil. Dobil i doposud odolávající hrady Buchlov a Cimburk, a tak z celé jihovýchodní Moravy již zůstalo nedobyto pouze Uherské Hradiště. Válečný konflikt skončil až roku 1477 uzavřením míru, který stanovil Matyáše jako majitele Moravy, Slezska a Lužice. Následky válek byly opět strašlivé, obce byly zpustošeny, vypáleny a některé i zcela vyliďněny. (Frolec, 1978, s. 79)

Konec 15. století pro Hroznovou Lhotu znamenal změnu, došlo totiž k rozdělení veselského panství mezi syny Mikuláše z Vojslavic Václava a Jana. Jan z Kunovic pak svou část panství připojil k Uherskému Ostrohu, jejich spojením vzniklo ostrožské panství. (Frolec 1978, s. 73-75) Toto panství bylo velmi rozsáhlé a Lhota byla jeho součástí až do roku 1850. Ovšem toto nové zřízení, které vzniklo sloučením panství, nedělalo dobrotu. Celá léta probíhaly spory mezi veselskou farností zastoupenou Heřmanem z Vojslavic a právě Janem z Kunovic. Velká rozepře pak nastala, když obyvatelé Hroznové Lhoty spolu s obyvateli Kozojídek nebyli ochotni pomoci při stavbě kostela a opravě fary, jak po nich Heřman z Vojslavic požadoval. Celá záležitost skončila u soudu a dle rozhodnutí byli občané zproštěni této povinnosti. Jedna z teorií, proč bylo vydáno toto rozhodnutí je, že obyvatelé Hroznové Lhoty a Kozojídek byli nekatolíci. Tuto teorii podporuje i skutečnost, že v Hroznové Lhotě se nacházel pikardský kostelík a občané sousední vesnice Tasov se otevřeně hlásili k víře jednoty bratrské. (Junek, 2004, s. 16)

2.2 Ohrožení ze Sedmíhradska

V průběhu 16. století došlo k významné události, kdy roku 1526 v bitvě u Moháče padl Ludvík Jagellonský, který zemřel, aniž by zanechal dědice. Jeho úmrtí tak umožnilo rodu Habsburků nástup k moci, a tak se českým králem stal Ferdinand I. Habsburský. Nový panovník následně využil válku jako nástroj pro rozšíření katolické víry a potlačení nekatolických učení. (Čapka, 1999, s. 259-263)

Důležitým rokem pro obec byl 1560, kdy na žádost majitele ostrožského panství Jana z Kunovic byla Hroznová Lhota králem českým a římským císařem Ferdinandem I. povýšena na městečko. S tím souvisí i skutečnost, že spolu s povýšením získala Lhota právo dvou výročních trhů. (Dvorský, 2009, s. 352)

Roku 1599 vši silou na oblast dolehla vzpoura sedmíhradského knížete Štěpána Bočekaje proti Habsburkům. Po neúspěšném pokusu Bočekaje získat spojence v moravské šlechtě utrpěla jihovýchodní Morava další ránu, která s Bočekajovým neúspěchem souvisela. Jednalo se o vpád Turků a Tatarů, kdy selhaly jakékoliv snahy o obranu proti nepříteli, a tak se hordy hnaly krajem a pustošily vše, co jim přišlo do cesty. (Čapka, 1999, s. 285-287) Dne 1. května roku 1605 bylo vůbec poprvé Bočekajovým vojskem napadeno město Strážnice. Útok to byl zuřivý a vojáci s obyvateli města zacházeli velmi surově. Toto jejich počínání mělo za následek mrtvé i zraněné, samotné město bylo vypáleno. Na obranu proti těmto útokům bylo sice vytvořeno vojsko, které sídlilo v Uherském Hradišti, to ale nezasáhlo a vyčkávalo příchodu posil z Čech. Celkový lhostejný přístup k utrpení obyvatel a neorganizovanost této obrany na jihovýchodě Moravy byly zapříčiněny skutečností, že se na napadeném území vyskytovali převážně nekatoličtí obyvatelé a šlechta. Zemští úředníci, kteří se nacházeli na nejvyšších postech a kteří měli pravomoc zasáhnout, svou nečinnost omlouvali právě tím, že jim nezáleží na životech kacířů. (Skácel, 1965, s. 45) Lidé v městech a na vesnicích tak i nadále žili ve strachu, mnoho jich hledalo úkryt v lesích, horách a močálech, aby unikli hrůzným činům, kterých se Bočekajovi vojáci neštítali. Utrpení obyvatel skončilo 23. června 1606 uzavřením míru dne mezi Bočkajem a Habsburky zastoupenými arcivévodou Matyášem, bratrem císaře Rudolfa II. Konečnému míru však předcházela několikaměsíční vyjednávání, která přinesla mnohé ústupky habsburské strany, mimo jiné pak došlo na území Uher ke zrovnoprávnění luterství a kalvinství s katolickým náboženstvím. Výsledkem let předcházejících smíru byl všeobecný nedostatek a nouze, zničené a vypálené vesnice. (Zahrada Moravy, 1926, s. 26-28)

V následujících letech se rozhořely nové spory mezi císařem Matyášem a českými stavy. Jako trest protestantské šlechty za podporu pražského povstání roku 1619 na Moravu vtrhla vojska generála Dampierra. (Frolec, 1978, s. 107-108) Nástupce Bočekaje, sedmihradský kníže Gábor Bethlen se při vzpouře proti císaři připojil k českým stavům, avšak ani tato pomoc nebyla moravským protestantským stavům nic platná. Sám Bethlen se až na dvě města zmocnil celého Slovenska, včetně Bratislavy. (Zahrada Moravy, 1926, s. 119) Boje pokračovaly i po 8. listopadu 1620, kdy došlo k porážce stavovského povstání na Bílé Hoře. Města Strážnice a Ostroh byla obsazena uherskými vojsky, o záchranu města Veselí před rabováním se pokusil sám majitel veselského panství, avšak neúspěšně. V prosinci roku 1620 tak došlo k plenění města a jako příklad škod lze uvést opakované zpuštění a následné vypálení sídla novokřtěnců ve Veselí, při kterém zemřelo množství nemocných osob, které nebyly schopny si včas zachránit život. Další obětí vpádu do města byl sám purkmistr Pavel Přenský, kterého vojáci ubili. (Frolec, 1978, s. 108-109)

Na začátku ledna roku 1622 se zdálo, že se Veselí a okolní města budou moci konečně vzpamatovat z hrůz válek, které je sužovaly. V Mikulově totiž došlo k uzavření mírové smlouvy o ukončení uherského stavovského povstání mezi Gáborem Bethlenem a Ferdinandem II. (Zahrada Moravy, 1926, s. 120-121) Podmínky a záruky této smlouvy byly, že pokud se Bethlen vzdá nároku na dobytá území a přestane užívat titulu uherského krále, výměnou získá titul říšského knížete a zároveň mu připadne Sedmihradsko. (Čapka, 1999, s. 316) Smlouva o nastolení příměří stvrzena oběma stranami klid nepřinesla a Morava byla i nadále sužována tureckými a tatarskými nájezdníky. (Skácel, 1965, s. 46) Aby toho nebylo málo, obyvatelstvo na území Uherskobrodsko a Hodonínska bylo zasaženo morovou epidemií, která zasáhla i Strážnicko a Veselsko. (Frolec, 1978, s. 110)

2.3 Následky potlačení stavovského povstání a vpády z Uher

Doba pobělohorská byla provázena konfiskacemi a její následky se projeví i na jihovýchodní Moravě. Docházelo k odeírání panství a majetku původním majitelům, a tak se stalo, že v Ostrožském panství byl nahrazen Jan Bernart z Kunovic knížetem Gundakarem z Lichtenšteina. (Dvorský, 2009, s. 352)

Dalším následkem potlačené stavovské vzpoury byly zesílené tendence k pokatolštění obyvatelstva, které byly následně přetaveny v tzv. mandát Ferdinanda II. Ten ukládal obyvatelstvu možnost přijmout katolickou víru v průběhu šesti měsíců nebo nařizoval odchod ze země pro osoby, které odmítly přijmout katolické vyznání. Nejzazším termínem

pro opuštění země byl stanoven konec května roku 1628. (Čapka, 1999, s. 323) Tyto změny postihly i Hroznovou Lhotu, kde byla pod vlivem šíření katolické víry zahájena stavba katolického kostela sv. Jana Křtitele. Podnět k výstavbě kostela dal sám ostrožský pán kníže Gundakar z Lichhtenšteina a tak mohly stavební práce roku 1654 začít. Je zajímavé, že jako stavební materiál byly použity pozůstatky zbořeného kostelíka jednoty bratrské, který se nacházel v sousedním Tasově. Kostel byl vystavěn, ale teprve v roce 1751 došlo ke zřízení lokální kuracie, která až roku 1844 byla povýšena na faru. (SOkA, Hodonín, Vlastivědný materiál obce Hroznová Lhota, s. 102)

Rozsáhlý konflikt, do kterého se zapojila téměř celá Evropa, se výrazně dotknul i jižní Moravy. Veselské panství spolu s panstvími okolními utrpělo další ránu, když v srpnu roku 1642 bylo obsazeno město Veselí Švédy, kteří se domáhali materiální podpory pro vojsko. Když pak město opouštěli, vypálili místní zámek. O rok později se švédská vojska pokoušela dobýt Uherský Ostroh, který byl na útok připraven a díky nově zbudovanému opevnění jejich náporu dlouho vzdoroval. Švédové však na svou stranu získali silného spojence, na pomoc přispěchala posila z Uher v čele se sedmihradským knížetem Františkem Rákoczim. Třicetiletá válka zanechala, stejně jako většinu země, veselské panství v žalostném stavu. (Frolec, 1978, s. 113-114)

Náročné období zažívali obyvatelé veselska v průběhu září a října roku 1663. V těchto měsících útočily na celou oblast východní a jižní Moravy tatarské a turecké nájezdnické skupiny. Moravští stavové na obranu zmobilizovali vojenské síly, avšak tato obrana selhala, když se část pluku před vidinou tureckých bojovníků rozprchla. (Čapka, 1999, s. 316) Turci tak útočili a plenili, obyvatele vesnic unášeli, zabíjeli a vypálili mnoho vesnic a měst, mezi které patřila i Hroznová Lhota. (Dvorský, 2009, s. 354)

Další ohrožení pro jihovýchodní Moravu představovalo uherské povstání sedmihradského vévody Františka II. Rákocziho proti císaři Leopoldu I., které se událo roku 1703. Nejprve se ve Skalici utábořila Rákocziho armáda, odkud se vojáci snadno vydávali na loupeživé výpravy do blízkých vesnic ležících poblíž hranice oddělující Moravu a Uhersko. (Skácel, 1965, s. 57) Ani přítomnost moravského vojska, které se usadilo v oblasti kolem Veselí, Ostrohu, Rohatce a Hodonína, nezabránila Uhrům v loupění a rabování. (Čapka, 1999, s. 361) Jednou z vyloupených vesnic byla i Hroznová Lhota, kterou později během nájezdů 15. února a 5. března opět vypálili. (Dvorský, 2009, 354) Během další ničivé výpravy bylo ve strážnickém, ostrožském a veselském panství dohromady vypáleno 22 vesnic. Obyvatelé těchto oblastí přicházeli i o velké množství dobytka a potravin, což nepřispívalo už tak těžkému životu v těchto dobách. (Frolec, 1978, s. 120) V tomto duchu

probíhaly nájezdy Uhrů až do roku 1709, tehdy totiž došlo k poslednímu vniknutí kuruců na ostrožské panství. Povstání Františka II. Rákocziho, vedené proti vládě Habsburků, bylo ukončeno mírovou dohodou, která byla uzavřena v květnu 1711. (Čapka, 1999, s. 362, 362)

Ve stejném roce náhle umírá Josef I. aniž by po sobě zanechal syna jako svého nástupce, králem se tak stává jeho bratr, Karel VI. Který o dva roky později pragmatickou sankcí zajistil vládnoucí postavení Habsburské dynastie i v případě ženských nástupkyň na trůn. Tento krok byl velmi prozíravý, jelikož jej po jeho smrti v roce 1740 mohla využít jeho dcera Marie Terezie. (Čapka, 1999, s. 362-378)

2.4 Období osvícenství

Nejen přínosy a pozitiva přineslo období vlády Marie Terezie. Jak bylo zmíněno již dříve, pragmatická sankce, jí po smrti otce zaručovala nárok na trůn, avšak toto její právo stát se panovnicí se setkávalo i s nepochopením a odmítavými postoji. Brzy došlo k vyostření situace do takové míry, že se rozhořel válečný spor mezi novou panovnicí a Fridrichem II. zastupujícím pruské království. Právě nově nový pruský král měl velký zájem o Slezsko, které bylo v té době velmi bohatou a prosperující oblastí. (Frais, 2005, s. 39-42) V prosinci 1740 pruská vojska vpadla do Slezska a později i na území Slovácka, kde obsadila mimo jiné Strážnici, Veselí a Uherský Ostroh. Na základě těchto událostí se pak Hroznová Lhota musela podílet na odvádění obilí, dobytku nebo peněz jako válečných rekvizic. Neúspěch habsburské monarchie, za který lze válečný střet s Pruskem pokládat a který znamenal mimo jiné ztrátu slezského území, měl i svá pozitiva. Přinesl nutnost reform a změn v zemi, které byly vesměs přínosné. (Junek, 2004, s. 42-43)

Když se po smrti Marie Terezie roku 1780 ujal Josef II. vlády, zdálo se, že s novým panovníkem přicházejí i lepší časy. Josef II. totiž po vzoru své matky pokračoval v prosazování změn, které v mnoha ohledech zlepšily poměry v českých zemích. Jedním z nejznámějších nařízení je toleranční patent, který, jak sám název napovídá, znamenal toleranci vůči nekatolickým vyznáním. Byl vydán v říjnu roku 1781 a díky němu došlo k nastolení rovnoprávnosti mezi katolíky a nekatolíky. Dalším známým dokumentem způsobujícím značnou změnu ve společnosti je patent o zrušení tělesného poddanství. Byl vydán v témže roce jako toleranční patent a tímto patentem se z poddaných stávali lidé svobodní, kteří nově disponovali právy, mezi které patřila možnost volně uzavírat manželský svazek, svobodně opouštět panství a umožnit dětem studia či přípravu na vykonávání řemesla. Přestože zaručoval občanům osobní svobodu a mnohá další práva, nezbavoval je

roboty. (Frais, 2005, s. 132-135) Velmi důležitý byl i nově vydaný soudní řád, který nahrazoval verzi, která byla vydána během vlády Marie Terezie a umožňovala získání doznání skrze tortury. Nový soudní řád stanovil rovnost všech občanů před zákonem a zrušil do té doby existující trest smrti. Ten směl být opět zaveden pouze v období vyhlášeného stanného práva. (Čapka, 1999, s. 416-417) Pro Hroznovou Lhotu a její okolí byl důležitý i patent o vinohradním řádu z roku 1784. V oblasti se nacházelo velké množství vinic a tímto patentem směli občané obhospodařovat vlastní vinice a šenkovat z nich víno. (Junek, 2004, s. 46)

Vláda císaře Josefa II. trvala necelých deset let. Zemřel roku 1790, aniž by po sobě zanechal potomka, nástupnictví proto připadlo jeho mladšímu bratrovi Leopoldovi II. Netrvalo však dlouho a došlo k dalšímu vystřídání panovníka, jelikož vláda Leopolda II. byla ukončena jeho náhlým úmrtím. Na rozdíl od svého bratra po sobě Leopold II. dědice zanechal, byl jím jeho syn František II., který otcí už za jeho krátkého panování pomáhal s povinnostmi vladaře. Roku 1792 se tedy František II. stal řeckořímským císařem a českým králem. (Čapka, 1999, s. 425-429)

2.5 Napoleonské války a průběh 19. století

Dlouhodobě neutěšená situace ve Francii vyústila dne 14. července 1789 ve vypuknutí velké francouzské revoluce. Události nadále nabíraly na intenzitě, kdy se v nově nastolené republice jako velmi schopným ukázal Napoleon Bonaparte, který mezitím za využití svého vojenského talentu pomáhal bránit zájmy republiky. Později právě pod jeho vedením začala Francie vykazovat rozpínivé tendence a hrozbu pro okolní země. (Bělina, 2006, s. 66-76)

Na tyto události pohotově zareagovalo Rakousko a Prusko, které se dohodly na spojení proti revoluční Francii. Později se na jejich stranu i další země spolu s Ruskem. (Čapka, 1999, s. 428-429)

Bitva tří císařů u Slavkova v roce 1805 přímo oblast kolem Hroznové Lhoty nezasáhla, ale stejně jako většina panství v okolí měla města společně s vesnicemi za povinnost poskytovat spojeneckým vojskům obilí, potraviny jako víno a chléb a také potravu pro koně. S tím souvisí i skutečnost, že později, když se vinou rozsáhlých ztrát vojsku nedostávalo koní, rozšířily se povinnosti obyvatel vůči armádě i na poskytování selských koní. Pomoc rolníků však nebyla omezena pouze pomocí materiální, kdo z obyvatel mohl, pomáhal s dopravou raněných a nemocných vojáků. (Skácel, 1965, s. 69) Když pak poražená

rakouská a ruská vojska ustupovala před francouzskou armádou, procházela Slováckem a opět docházelo k rozsáhlým pleněním. Na základě těchto událostí a pohybu vojsk se rozšířily epidemie, které sužovaly už tak zbídačené obyvatelstvo. (Junek, 2004, s. 47) Po Napoleonově vítězství v bitvě u Slavkova došlo v prosinci 1805 k podepsání mírové smlouvy mezi Napoleonem I. a Františkem II. Tímto aktem Rakousko postoupilo některá svá německá a italská území Francii. Kromě ztráty území a válečných vyrovnání Francii, měl válečný neúspěch za následek zánik Svaté říše římské. (Čapka, 1999, s. 439)

I dlouho po skončení války se na území strážnického, veselského a ostrožského nacházeli vojáci. Občané měli za povinnost se postarat o jejich ubytování a přesto, že poskytnutí přístřeší bylo peněžitě odměňováno, nebyla částka tak vysoká, aby občané vojákům dobrovolně nabízeli pobyt ve svých domech. Problémem nebyla pouze nízká odměna, ale také svévolné chování vojáků, které postrádalo disciplínu a zástupci měst pak od svých obyvatel obdrželi nejednu stížnost, což je přivádělo do nepříjemných situací, kdy museli žádat o zjednání nápravy u velitelství. (Skácel, 1965, s. 69-70)

Další průběh 19. století se nesl v duchu postupování průmyslu i do odlehlejších oblastí, a tak začaly i v okolí Hroznové Lhoty vznikat podniky, ve kterých obyvatelé Lhoty mohli najít zaměstnání. (Junek, 2004, s. 47) Většina obyvatel se stále věnovala polnímu hospodářství, také se v obci nacházelo několik zručných řemeslníků. V Hroznové Lhotě působil cech, ve kterém se sdružili koláři, tkalci a ševci. (SOkA, Hodonín, Vlastivědný materiál hodonínského okresu, Památky kulturní obce Hroznová Lhota) I přes mírná zlepšení, byla situace na celém Slovácku špatná, lidé dále nenacházeli zaměstnání, a i místní komunikace byly v zoufalém stavu. Docházelo také ke zmenšování dříve velkých statků, což mělo za následek neschopnost obstarání obživy tímto způsobem. Vlivem ztížených podmínek se pak obyvatelé Slovácka často vydávali hledat štěstí a lepší výdělek za hranice, převážně tedy do Rakous a Uher. (Junek, 2004, s. 48)

Léta 1831 a 1835 znamenala další ránu pro obyvatele Hroznové Lhoty a přilehlých obcí, rozšířila se totiž epidemie cholery a vyžádala si na dvě stě obětí. Přesto i tato hrůzná událost měla svou světlou stránku, roku 1836 došlo k ustanovení obvodního lékaře pro Veselí, Strážnici a Uherský Ostroh, který sídlil ve Strážnici a Lhota přispívala z obecního rozpočtu, aby lékař dojížděl za nemocnými. (Skácel, 1965, s. 76) Ve Lhotě pak ze zdravotnických pracovníků působila pouze porodní bába, která byla placena obcí a zároveň získávala odměny i od obyvatel. Nezabývala se však pouze porody, ale poskytovala své služby i v případech, kdy bylo potřeba neodkladné zdravotnické pomoci a lékař nebyl poblíž. Poslední porodní bába ve Lhotě působila až do roku 1950. (Junek, 2004, s. 57) Koncem 19.

století byl zřízen samostatný lékař pro Hroznovou Lhotu, který měl velký vliv na fungování obce, nejen díky poskytované zdravotní péči, ale i díky jeho kulturním aktivitám. Kupříkladu byl jedním ze zakladatelů místního sdružení Sokol a čtenářského spolku. (Junek, 2004, s. 49-52)

Zůstaneme ještě u roku 1848, jelikož byl na události velmi bohatý. V lednu téhož roku byla k císaři vyslána petice, jejíž body se zaměřovaly mimo jiné na zrušení roboty, zrovnoprávnění Čechů a Němců, svobodu tisku a náboženského vyznání. Již v dubnu byla zveřejněna odpověď na petici, jednalo se o tzv. kabinetní list, který vyhověl většině požadavků uvedených v žádosti. V září pak byl vydán zákon, kterým bylo zrušeno poddanství a robota. (Čapka, 1999, s. 476-488) Pro Hroznovou Lhotu, která patřila do jedné z mnoha zemědělských oblastí jižní Moravy, bylo jednou z nejuvítanějších změn právě zrušení roboty. Ve stejném roce byla patrimoniální neboli vrchnostenská správa nahrazena státními úřady, v rámci kterých své funkce vykonávali obecní výbor spolu s radou a starostou, jenž ve funkci nahrazoval rychtáře. Veselská oblast byla přerozdělena mezi politické okresy Uherské Hradiště a Hodonín a soudní okresy Uherský Ostroh a Strážnice. Hroznová Lhota pak byla přiřazena do politického okresu Uherské Hradiště a Strážnice, coby okresu soudního. Pro obec byl významný i rok 1850, protože získala spolu s dalšími obcemi politickou samostatnost. (Frolec, 1978, s. 191-192)

2.6 První světová válka a vznik první republiky

Odrhne-li se od místních událostí, pak zjistíme, že se roku 1848 císař Ferdinand dobrovolně zřekl vlády, a tak se moci ujal jeho synovec František Josef I., který panoval dlouhých 68 let, tedy až do roku 1916. (Čapka, 1999, s. 490) Dva roky před tím, než jeho vláda skončila, došlo v Sarajevu k atentátu na arcivévodu Františka Ferdinanda d'Este, který byl považován za budoucího následníka trůnu. Rakousko-Uhersko a Srbsko se najednou ocitly na pokraji válečného konfliktu, k samotnému vyhlášení války Srbsku došlo dne 28. července 1914. (Bělina, 2006, s. 352-354)

Do Hroznové Lhoty se v pátek 31. července 1914 donesla zpráva, že byla vyhlášena válka a zároveň všeobecná mobilizace. Již druhý den byli povoláni první muži, kteří byli vojenskou službou povinni. Původně se obyvatelé domnívali, že díky modernějším zbraním bude válka ukončena rychle, proto byly následující čtyři válečné roky nemilým překvapením. Následovaly další odvody a postupně se snížil věk odváděných mužů na 16, přičemž byli odváděni všichni, kteří nepřekročili věk 50 let. V průběhu válečných let se

obyvatelé setkávali s obecným nedostatkem potravin, ošacení a materiálů, především kovů. (SOkA, Hodonín, Kronika obce Hroznové Lhoty v letech 1923–1962)

V listopadu roku 1916 umírá František Josef I. a nahrazuje jej jeho synovec Karel I., který vládu přebírá v obtížném období. Následující roky jsou skutečně náročné a na základě vývoje dalších událostí v listopadu roku 1918 Karel I. podává abdikaci, čímž došlo k zániku Rakouska-Uherska. (Čapka, 1999, s. 600-622) Válečný konflikt si vyžádal celkem 20 padlých z řad občanů Hroznové Lhoty. (SOkA, Hodonín, Kronika obce Hroznové Lhoty v letech 1923-1962)

Dnem, kdy došlo k založení Československé republiky, byl ustanoven 28. říjen. V listopadu roku 1918 byl Tomáš Garrigue Masaryk zvolen prezidentem republiky a vytvoření první vlády, v jejímž čele stanul Karel Kramář. (Cuhra, 2006, s. 14,23)

Období první republiky probíhalo pokojně, rozvíjel se proto obchod i řemesla. Obec byla schopna zajistit základní potřeby svých obyvatel, jelikož se v obci nacházel krám, cukrárna, prodejna tabáku, tři hostince a alkohol bylo možno vyrábět v místní palírně. Svě služby nabízeli občanům místní zruční řemeslníci, mezi které patřili stolař, klempíř, soustružník, sedlář, pekař, krupař, řezník, mlynář nebo kovář. Obyvatelé Hroznové Lhoty se sdružovali ve spolcích, které začaly vznikat již během let 19. století. V období první republiky se v obci nacházel Hasičský sbor, Sdružení venkovské omladiny, Vzdělávací spolek a spolky, které se zaměřovaly o zlepšení v určité sféře a jakmile dosáhly tohoto svého cíle, přirozeně se rozpadly. Jedním z takových spolků byl Spolek na rozšíření chrámu Páně. (Junek, 2004, s. 60)

Ve vesnici se nacházely i tělovýchovné spolky, nejprve Sokol, který byl založen již roku 1919 a později Orel. Spolky byly během druhé světové války rozpuštěny, místo nich započal činnost Sportovní klub. (Junek, 2004, s. 97-98) Během období první republiky doházelo k budováním nových a opravám starých budov. V září roku 1924 pak byl zdejší spolkem Omladina za podpory občanů postaven pomník padlým vojákům ve světové válce. V roce 1929 byla dokončena stavba Lidového domu, jejíž součástí bylo i kino. (SOkA, Hodonín, Kronika obce Hroznové Lhoty v letech 1923–1962) Roku 1931 tedy došlo k prvnímu veřejnému promítání, kdy diváky byli nejen obyvatelé Lhoty, ale i Tasova, Kněždubu, Kozojídek a Žeravin. (Junek, 2004, s. 79) Další novou stavbou v obci byl obecní dům, jehož stavba byla dokončena roku 1931. V přízemí budovy tak vznikly prostory pro potřeby radnice, dále čítárna, chudobinec a četnická stanice. Vystavěno bylo i první patro, ve kterém se nacházely dvě bytové jednotky. Další úpravou bylo zavedení elektrifikace, která byla provedena v říjnu roku 1933 a která nahrazovala dřívější, značně nedostatečnou.

Nyní byl elektrický proud nově zaveden i do budovy školy a kostela. Přestože se jednalo o vítaný pokrok, byla to zároveň i zátěž pro obecní rozpočet, jelikož se částka za elektrifikaci vyšplhala na 120 tisíc korun. Docházelo také k postupným úpravám veřejných prostranství v obci. (SOkA, Hodonín, Kronika obce Hroznové Lhoty v letech 1923–1962) V Hroznové Lhotě fungovala od roku 1935 výrobná nábytku, který byl dle oblastního zvyku malovaný. Brzy se tradiční nábytek stal velmi žádaným nejen v kaji, ale byl vyvážen za zákazníky i do Německa a Švýcarska. V dobách největšího úspěchu v ní pracovalo 24 dělníků a 20 maléřeček. Likvidace živnostníků po válce se nevyhnula ani tomuto podniku, který byl roku 1951 znárodněn a výroba byla převedena do Veselí. (Junek, 2004, s. 83-84)

Velkým přínosem pro celou oblast bylo, když ve třicátých letech došlo k vybudování železniční tratě, která zajišťovala traťové propojení Veselí nad Moravou a Nového Města nad Váhem. (Zahrada Moravy, 1926, s. 127)

Jako reakce na zbrojení sousedních států roce 1936 došlo k akcím, které měly za úkol připravit obyvatelstvo ke své obraně. Byla tedy nařízena cvičení proti leteckým útokům. V každé obci došlo ke zřízení civilní protiletadlové obrana, jejímž velitelem byl v Hroznové Lhotě ustanoven Julius Klusák, řídící učitel. Skutečné cvičení nastalo 28. července večer okolo půlnoci, kdy zhasla všechna světla, nastalo zatmění, které trvalo do 2 hodin do rána. Cvičení bylo ukončeno 30. července, kdy byl označen letecký útok na obec a napadena byla radnice, jakožto velitelství CPO. Všechny oddíly se činily při čištění budovy od jedovatých plynů, ohně, záchranění otrávených a raněných. Tato cvičení probíhala až do roku 1938. (SOkA, Hodonín, Kronika obce Hroznové Lhoty v letech 1923–1962)

2.7 Druhá světová válka a její následky

Předcházející relativně klidná léta byla narušena několika událostmi, které byly předzvěstí dalšího válečného konfliktu. Dne 11. března 1938 došlo k připojení Rakouska k říši Německé, což vyvolalo u Sudetských Němců zvýšenou snahu o připojení k Třetí říši. Byla vyhlášena částečná mobilizace a některé ročníky byly povolávány do zbraně, tato mobilizace však byla ještě téhož roku zrušena. Došlo k odstoupení československé pohraniční oblasti Německu, jak bylo rozhodnuto na konferenci evropských velmocí, ke které zástupci Československa nebyli přizváni. Vzhledem k událostem roku 1938 prezident Edvard Beneš 5. října odešel z funkce prezidenta a novým prezidentem se pak stal Emil Hácha. Následně události nabraly rychlého spádu, dne 15. března o 6 hodině ranní začalo německé vojsko obsazovat území Čech a Moravy a zbývající část Slezska. Vůdce a říšský

kancleř Adolf Hitler vzal Čechy a Moravu pod svou ochranu a zřídil nad těmito zeměmi Protektorát. Nová země zvaná Protektorát Čechy a Morava získala novou vlajku, která byla tvořena třemi svislými pásy, bílým, červeným a modrým. Vlajky bývalé republiky byly zakázány. (SOkA, Hodonín, Kronika obce Hroznové Lhoty v letech 1923–1962)

I přes veškeré snahy o zachování míru došlo k napadení Polska německými vojsky, na což reagovala Anglie s Francií vyhlášením války Německu. (Cuhra, 2006, s. 103) Právě tento válečný stav mezi zmíněnými zeměmi měl za následek zákaz večerního osvětlení, což se týkalo i hřbitova, kde na svátek všech svatých nesvítala ani jedna svíce. (SOkA, Hodonín, Kronika obce Hroznové Lhoty v letech 1923–1962)

Mezitím probíhal útlak Čechů, který roku 1942 ještě zesílil po úspěšném atentátu na říšského protektora Heydricha. Bylo vyhlášeno stanné právo, došlo k masakru v obci Lidice a později v osadě Ležáky. Docházelo i k agresi vůči národnostním menšinám, kdy byla nenávisť směřována především vůči Židům. (Čapka, 1999, s. 680-699) Netrpělo však pouze židovské obyvatelstvo, podmínky byly těžké pro všechny. Obyvatelstvo bylo sužováno ztíženými podmínkami, docházelo k opakovaným zdražováním tabáku, tabákových výrobků a alkoholu. Panoval všeobecný nedostatek potravin, což dalo vzniknout černému trhu, kde se za peníze dalo sehnat téměř všechno, co v obchodě k dostání nebylo. I když si za to kupující mnohonásobně připlatili. (Junek, 2004, s. 101) Stejně jako za první světové války měly obce povinnost odvádět potraviny a jiné suroviny. Odvod se týkal i zvířat, především hospodářských koní. Další zátěží byly probíhající náborové akce obyvatel na nucené práce v Německu, což způsobovalo obtíže zvláště v obdobích, kdy bylo práce v zemědělství nejvíce. Dle údajů bylo do Německa konkrétně v roce 1939 vysláno 23 dělníků. (SOkA, Hodonín, Kronika obce Hroznové Lhoty v letech 1923–1962)

Zdá se však, jako by válka Lhotu výrazněji nepoznamenala. I v době neklidu měli zástupci Lhoty budovatelské ambice, dle zamýšlených plánů mělo dojít k výstavbě měšťanky, mateřské školy a chudobince, počítalo se i se stavbou vodovodu a koupaliště. Zástupci obce se roku 1940 setkali s ministry Krejčím a Kaprasem, kterým předložili své návrhy a o rok později došlo ke schválení půjčky ve výši jednoho milionu korun. I přes veškeré snahy se žádná z plánovaných staveb nezrealizovala a možné pokračování bylo odloženo až na období po válce. (Junek, 2004, s. 102) Konec války probíhal z celého Veselska nejbouřlivěji v Hroznové Lhotě, kterou se rumunská vojska snažila osvobodit od 13. dubna, ale němečtí vojáci se houževnatě bránili. Proto byla Hroznová Lhota s konečnou platností osvobozena až 17. dubna. (SOkA, Hodonín, Kronika obce Hroznové Lhoty v letech 1923–1962)

Na osvobození obce měli zásluhu i její občané, především Josef Lipčák, Jan Petrucha a Jan Valášek. Při osvobozování Lhoty položilo život 65 rumunských vojáků, počet německých vojáků nebyl přesně uveden. I když bylo osvobození úlevou, chování rumunských vojáků přinášelo obyvatelům problémy. Docházelo totiž ke krádežím nejrůznějších věcí, rabování i znásilňování, proto obyvatelé uvítali, když vojáci Lhotu opustili. Ztráty ale nebyly pouze německé a rumunské, do vesnice se po válce nevrátili manželé Kubíkovi, kteří jakožto příslušníci romského etnika byli převezeni do koncentračního tábora, kde také zahynuli. Student Josef Šrámek se na začátku války vydal do zahraničí, kde se stal členem československé zahraniční armády. Zpět do vlasti se ale nevrátil, jelikož padl 1. ledna roku 1945 a pohřben je ve Francii. (Junek, 2004, s. 104-105) Tento padlý voják byl 5. května 1946 jmenován čestným občanem obce in memoriam. Konec války měl dopad i na občany, kteří za války byli nepokrytými propagátory nacistů. Ludmila Ziegler byla odsouzena k pěti letům vězení a ztrátě majetku, Jan Grombíř pouze k pěti měsícům vězení a pokutě. (SOkA, Hodonín, Kronika obce Hroznové Lhoty v letech 1923–1962)

2.8 Obec od konce druhé světové války

Již v červnu byla ustavena nová vláda Československé republiky, v jejímž čele stanul představitel komunistické strany Klement Gottwald. Následně byla 19. června provedena volba prezidenta a prezidentem opět svobodné země se stal Edvard Beneš. (SOkA, Hodonín, Kronika obce Hroznové Lhoty v letech 1923–1962)

Občané Hroznové Lhoty vůči nově vládnoucí komunistické straně neprojevovali přílišné sympatie. Bylo to dáno i tím, že názory a postoje mohly být důvodem pro ztrátu funkce. Narážím v tomto smyslu především na náboženské vyznání, které bylo u místních silně zakořeněno a nově nastoleným režimem nebylo uznáváno. Odstrašujícím případem pak byl osud Jana Šivla a Josefa Smetky, kteří se roku 1948 zúčastnili sjezdu jednoty Orel. Právě tam narazili na letáčky, jejichž obsah byl v rozporu s ideologií, která byla nastolena vládnoucím režimem. To samo o sobě mohlo oběma způsobit nepříjemnosti, avšak mnohem závažnější následky mělo počínání Jana Šivla. Ten se pokusil vytvořit kopie letáků získaných během setkání tělovýchovné jednoty, toto jeho počínání však neuniklo pozornosti jeho kolegy, který byl členem KSČ. Na základě toho se Šivel i Smetka začali obávat o svůj osud a plánovali proto emigraci do Rakouska. Dostali se až na Slovensko, kde svůj záměr uprchnout nakonec přehodnotili a vrátili se zpět do Lhoty, kde sám Šivel celou událost nahlásil a následně byl zatčen i Smetka. Výsledky probíhaly formou nátlaku a za využití

fyzických donucovacích prostředků. Josef Smetka byl odsouzen k šesti letům a svůj trest si odpykal v pracovních táborech, odkud byl podmíněčně o dva roky dříve propuštěn. (Junek, 2004, s. 114-115) Poté, co došlo k zatčení Smetky a Šivla, obec dne 20. září opět navštívily složky kriminální policie. Tentokrát bylo zadrženo celkem osm mladíků a místní farář, zadržení byli obviněni z protistátní činnosti (SOkA, Hodonín, Kronika obce Hroznové Lhoty v letech 1923–1962) Podobný osud jako zmínění občané měl i pan Jan Petrucha, který na rozpuštění spolku Orel v roce 1948 reagoval dopisem, ve kterém uvedl citaci politika Jana Šrámka. Byl zatčen, vyslýchán a odsouzen ke třem letům v pracovním táboře v Jáchymově a Horním Slavkově (Vlastní zdroj, záznam rozhovoru s pamětníkem ze dne 30. 11. 2017) Výše zmínění však nebyli jedinými občany, kteří byli zatčeni a vyslýcháni, kvůli podezření z protistátních aktivit. (SOkA, Hodonín, Kronika obce Hroznové Lhoty v letech 1923–1962)

Ihned po osvobození začaly obnovovat svou funkci národní výbory a dne 1. února nabývá účinnosti vládní nařízení z 18. ledna 1949 o územní organizaci okresů v českých zemích. Dle tohoto nařízení obec spadá do nového okresu ve Veselí nad Moravou, kde je zřízen také okresní školní výbor. Dne 9. 12. došlo k vytvoření společného JZD Hroznová Lhota a JZD Tasov se sídlem v Hroznové Lhotě. Spojením obou družstev vzniklo roku 1955 JZD Hroznová Lhota – Tasov. (SOkA, Hodonín, Kronika obce Hroznové Lhoty v letech 1923–1962)

Plány na výstavbu zdravotního střediska byly již během války, avšak nedošlo k jejich naplnění. Před tím, než mohla být stavba zahájena, komise pro výstavbu zdravotního střediska sháněla finanční obnos, který by alespoň částečně pokryl náklady. Nakonec byly použity peníze, které se v obci vybraly během kulturních akcí a příspěvků. Tyto finance nebyly vybrány pouze v Hroznové Lhotě, ale sbírky se účastnily i sousední vesnice, kterým mělo zdravotní středisko také sloužit. Vybraná částka nestačila na pokrytí celkových nákladů, ale přesto pomohla. Nové zdravotní středisko bylo zbudováno ze staré školní budovy, která kvůli svému špatnému stavu musela projít mnoha úpravami, které započaly roku 1956. Konečně dne 1. července 1958 byl zahájen provoz dlouho očekávaného zdravotního střediska. V budově se v přízemí na pravé straně nacházela čekárna a ordinace dr. Bízy, na straně levé čekárna a ordinace zubního technika Zezuly. V přízemí byl ještě zřízen byt pro místního řidiče. V prvním poschodí na pravé straně měl ordinaci dětský lékař, uprostřed se nacházela poradna pro matky a kojence a na straně levé pak byl byt lékaře Bízy. Celkové náklady se vyšplhaly na půl milionu korun. Další zamýšlenou úpravou, která měla být provedena již dříve, byla regulace potoka protékajícího napříč obcí a zároveň vybudování koupaliště spolu s brodidlem u mlýna. Náklady na úpravu potoka a další výdaje

s tím spojené dosáhly 2 milionů korun. (SOkA, Hodonín, Kronika obce Hroznové Lhoty v letech 1923–1962)

Už během druhé světové války obec projevovala snahy o zřízení obecního vodovodu, tento záměr se podařilo uskutečnit až v osmdesátých letech a roku 1984 byl zcela dokončen. Připojení obce k zemnímu plynu došlo až v roce 1995. (Junek, 2004, s. 119)

Rok 1971 byl pro obec velmi významným, jelikož uplynulo 600 let od vůbec první zmínky o obci. Tento významný milník se nesl v duchu oslav, které byly zahájeny fašankem, během něhož byly k vidění tradiční i novější verze krojů a ukázky zvyků, které se ve Lhotě dodržovaly. Součástí oslav byla i vzpomínka na zemřelé obyvatele Lhoty, za které byly na hřbitov uloženy věnce. Vrcholné zakončení představovala jízda králů a dožínky, během kterých šlo na 500 krojovaných obyvatel v průvodu. Na počest výročí se konala výstava děl školních dětí, sochařských výtvorů převážně z dílny akademického sochaře Leopolda Velana a obrazů Joži Uprky, Antoše Frolky a Karla Benedíka. (Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika Hroznové Lhoty 1956–1972)

3 Školství v Hroznové Lhotě

3.1 Počátky školství v obci

Je obtížné s určitostí říci, kam až sahají počátky školství v obci. Ale na základě informací získaných z děkanské matriky ve Veselí, měl v roce 1691 vzdělání dětí ve Lhotě na starosti rektor scholae. Ten se potýkal s mnohými nesnázemi. Jednak s tím, že ve vesnici neexistovala školní budova a pak sám rektor bydlel na radnici, která byla v havarijním stavu. V následujícím století v obci působil ludimagister, který vzdělával děti nejen ze Lhoty, ale i okolních vesnic. Práci měl ludimagister alespoň v jedné věci oproti svému předchůdci lehčí, ve vesnici se totiž školní budova již nacházela. (Junek, 2004, s. 130) Existenci školní budovy potvrzuje i zjištění rodáka MUDr. Františka Šantavého, který při historickém bádání získal informaci o tom, že škola byla v Hroznové Lhotě založena již v letech 1773-1778. (SOkA, Hodonín, Kronika obce Hroznové Lhoty v letech 1963-1982) Právě v tomto období byl v prosinci roku 1774 vydán Všeobecný školní řád, na základě kterého měly být zřizovány školy ve městech i na vesnicích a vzdělání a výchova se vztahovala jak na chlapce, tak na dívky. Školy triviální vznikaly při farních úřadech a byly většinou jednotřídní a dvoutřídní. V rámci triviálních škol se děti učily především náboženství, čtení, psaní a počítání. Co se školní docházky týkalo, řád pouze ustanovil, že by děti měli školu navštěvovat alespoň šest let, navíc řádný chod školy narušovaly úlevy žáků v letních měsících. (Somr, 1987, s. 153)

To, že se v Hroznové Lhotě škola nacházela, již bylo zmíněno, avšak není známa informace, kým byla tato škola postavena. Školní budova sousedila s farou, nacházela se tedy za kostelem v domě číslo 56. Když v roce 1807 zachvátil celou obec požár, shořela i místní škola. Nebylo, kam školu umístit, až nakonec byla farním úřadem poskytnuta jedna místnost, která byla upravena v učebnu. Tato místnost se nacházela v prvním patře a v přízemí byl zřízen byt pro učitele, který většinou obýval rektor a preceptor pobýval ve školní světnici. (SOkA, Hodonín, Škola a její vývoj v obcích, Hroznová Lhota, s. 1, 2)

Na škole působili právě preceptor a rektor, který sám nevyučoval, školu ale řídil. Výuka byla uskutečňována polodenně, na dopolední vyučování docházeli žáci starší, tedy druhá třída a žáci mladší, kteří patřili do první třídy, byli vzděláváni v odpoledních hodinách. V této dvoutřídní škole se mělo vyučování účastnit na 400 žáků. Náročné práci s mnoha žáky však neodpovídalo platové ohodnocení rektora, který se musel sám zabývat i polním hospodařením, aby zajistil živobytí sobě a své rodině. Právě v počátcích nově ustavené školy

působil Ignác Čambal, který byl roku 1818 preceptorem a rektorem byl Mateas Strambach. (SOkA, Hodonín, Škola a její vývoj v obcích, Hroznová Lhota, s. 2)

Školství jako takové zaznamenalo výraznou změnu v květnu roku 1869, kdy vešel v platnost Hasnerův zákon, který se týkal především elementárního školství. Dle nového nařízení byly škola obecná a měšťanská na téže úrovni, čemuž ale neodpovídal obsah vzdělání, který školu měšťanskou řadil nad školu obecnou. Toto postavení bylo v novele z roku 1883 potvrzeno, když byla měšťanská škola oficiálně nadřazena škole obecné. Hasnerův zákon dále obsahoval i změnu, která se vztahovala ke vzdělávání učitelů, kromě absolvování učitelského ústavu byla možnost dosáhnout i vysokoškolského vzdělání. Navíc se učitelé po dlouhých letech dočkali i toho, že jim byl přisouzen pravidelný plat. Zákon dále upravoval chování žáků, jelikož v rámci zákona byla vydána i základní pravidla chování dětí ve škole a byl vydán zákaz tělesných trestů. Na základě zákona byla zavedena osmiletá školní docházka. Pozitiva s sebou zákon přinesl hlavně v tom, že byly školy pod dozorem státu a církve již neměla na chod školství takový markantní vliv, jako tomu bylo dříve. (Somr, 1987, s. 165-167)

Podmínky v provizorní škole byly po všech stránkách nevyhovující a situaci nepomáhala ani skutečnost, že farář Fiala se snažil školu z farní budovy vystěhovat. Nelehkou práci tak měl jak Jan Stürzenhofer, tak později i jeho syn Antonín, kteří oba působili na škole jako rektori. Aby byly podmínky přeci jen přijatelnější, došlo na základě podnětu školdozorce k úpravě obecního domu, kde byla zřízena druhá třída. Přestože se mohlo zdát, že bylo toto opatření ku prospěchu, opak byl pravdou, tato místnost podle všeho svým stavem nevyhovovala účelu, který jí byl přisouzen. V záznamech byla totiž popsána jako vetchá a nezdravá a naprosto pro vyučování se nehodící. V roce 1877 pak vznesla místní školní rada žádost o rozšíření místní školy na školu trojtřídní a této žádosti bylo vyhověno. (SOkA, Hodonín, Škola a její vývoj v obcích, Hroznová Lhota, s. 3)

Když už byla situace neudržitelná, zapojili se do řešení celé situace i starostové přilehlých obcí, kteří se usnesli, že nejlepším východiskem je stavba nové školní budovy. Nakonec roku 1878 právě starostové přilehlých obcí, okresní hejtman a školdozorce jednali o podrobnostech této nové stavby. Bylo vyhodnoceno, že je třeba budovy, do které bude možno umístit školu pětitřídní, vzhledem k vysokému počtu žáků. Zde však bylo třeba také značných financí, proto bylo rozhodnuto, že bude požádáno o pomoc knížete z Lichtenšteinu. Aby toto mohlo být provedeno, vypravila se deputace se žádostí do Uherského Ostrohu k hraběti z Westphalenu, který byl v té době generálním plnomocníkem statků knížete Lichtenšteina. Členy této delegace byli starosta obce Josef Pavlica, pan farář

Josef Fiala a kaplan František Porazil. Zklamání všech bylo o to větší, že neměli ani možnost svou žádost hraběti předložit, jelikož k němu vůbec nebyli připuštěni. Na základě neúspěchu první deputace byla vytvořena deputace druhá, která se skládala ze starostů okolních vesnic a kteří měli na celé věci velký zájem. Nevydali se proto opět do Uherského Ostrohu, ale tentokrát jeli přímo do Vídně, kde kníže sídlil. Tam se jim dostalo ujištění, že pokud bude se stavbou školy souhlasit generální plnomocník, kníže nebude mít proti tomu námitek. Posléze hrabě z Westphalenu přislíbil pomoc, avšak tato pomoc byla pouze pro výstavbu dvoutřídní nikoli pětitřídní, které bylo ve vesnici třeba. Přestože neradi, zástupci vesnic nakonec souhlasili, jelikož si byli vědomi nutnosti změny v dosavadním stavu školství obce. Posléze ještě probíhala jednání mezi okresním hejtmanem a správcem knížecího statku, jelikož se okresní hejtman snažil prosadit prve zamýšlenou školu pětitřídní. S tím však nesouhlasila protistrana a bylo zdůrazněno, že materiál bude poskytnut pouze pro výstavbu školy dvojtřídní. Další pokusy o vyjednání kompromisu už neprobíhaly, a tak nakonec vesnice obdržela slíbené stavební prvky, ale pouze na školu dvojtřídní. (SOkA, Hodonín, Škola a její vývoj v obcích, Hroznová Lhota, s. 3)

Plány pro novou školu byly vyhotoveny knížecím inženýrem, který na celou stavbu později i dohlížel. Tato stavba byla provedena pod vedením stavitele ze Strážnice, pana Slováka. Stavební práce byly ukončeny roku 1879. Nová budova školy byla jednopatrová, se sklepními prostory, které však nebylo možno využívat, jelikož při větších průtržích mračen se do nich dostávala voda. Průčelí budovy bylo opatřeno květinovou zahrádkou a letní tělocvičnou, za budovou školy se pak nacházela velká zahrada. (SOkA, Hodonín, Škola a její vývoj v obcích, Hroznová Lhota, s. 3)

Náklady na stavbu byly vyměřeny takto, stavební materiál měl hodnotu 14 800 zlatých a stavební práce si vyžádaly částku 12 500 zlatých, celková suma za novou školní budovu pak byla 27 300 zlatých. (SOkA, Hodonín, Škola a její vývoj v obcích, Hroznová Lhota, s. 3)

Přestože byla nová škola dvojtřídní, již v roce 1883 byla škola rozšířena na školu čtyřtřídní a 26. května roku 1892 došlo k podání žádosti o rozšíření školy o další třídu. Budova školy tedy jen těžce postačovala potřebám tolika žáků. Protože ale obec nedisponovala dostatkem financí pro rozšíření školy, došlo k úpravám a novému využití několika místností na škole. Byt, který byl určen pro potřeby podučitele, byl nově přeměněn v učebnu, kabinet v 1. patře začal plnit tutéž úlohu a jelikož bylo kabinetu na škole třeba, využilo se místnosti, kde se nacházela toaleta. Dne 4. července 1892 bylo rozšíření školy povoleno, vznikla tedy škola pětitřídní. Současně na ní bylo zřízeno místo pro jednoho

nadučitele, dva učitele a dva podučitele. (SOkA, Hodonín, Škola a její vývoj v obcích, Hroznová Lhota, s. 4)

Již v květnu roku 1869 byl vydán zákon, na základě kterého vznikaly osmileté obecné školy, přičemž žáci měli možnost po absolvování prvních pěti let ve škole obecné přestoupit na školu měšťanskou a dokončit zbylé tři ročníky. Zákon stanovil povinnost školní docházky pro chlapce i dívky ve věku od 6 do 14 let, školní docházka byla tedy osmiletá. V rámci nových nařízení byla povinnost zřídit obecnou školu v oblasti, kde se v okruhu 4 kilometrů nacházelo alespoň 40 dětí s povinností školní docházky. Měšťanské školy vznikaly nepovinně, stanoveno bylo pouze, že má být alespoň jedna tato škola v každém politickém okrese. V rámci těchto škol vznikaly i nepovinné vzdělávací kurzy, jako například řemeslnické či hospodářské. (Štverák, 1988, s. 173)

Dne 2. května roku 1883 byla vydána školská novela, která s sebou přinášela několik důležitých změn ve školském systému. Jednou z nich bylo polodenní vyučování, které bylo zavedeno na venkovských školách. V těchto školách také byla nově umožněna úleva od školní docházky, a to žákům starším dvanácti let na základě žádosti rodičů, a to pouze v období od dubna do listopadu. Na základě novely dosavadní počet žáků, který připadl na jednoho učitele, byl zvýšen z 80 na rovných 100 žáků. (Štverák, 1988, s. 174)

Až do roku 1902 byl nadučitelem v Hroznové Lhotě Emanuel Jedlička, kterého pak ve funkci nahradil Karel Daněk. (Kříž, Sborník k 50. výročí školy, 2001, s. 20) Ve školním roce 1892/1893 byla otevřena tato pátá třída, pro velké množství žactva došlo k vytvoření pobočky při IV. třídě, která byla zrušena ve školním roce 1911/1912. (SOkA, Hodonín, Škola a její vývoj v obcích, Hroznová Lhota, s. 4) Postupně docházelo k zakládání jednotřídních škol v okolních obcích, dne 1. listopadu 1909 v Žeravinách a 25. září 1911 byla otevřena v Kozojídkách. (SOkA, Hodonín, Škola a její vývoj v obcích, Hroznová Lhota, s. 4) Kvůli nízkému počtu žáků byla v srpnu roku 1925 místní pětitřídní škola zredukována na čtyřtřídní. Úbytek žáků byl vcelku výrazný, v roce 1925 jich školu navštěvovalo pouze 128 a to bylo zapříčiněno právě vznikem jednotřídních škol v okolních obcích. (SOkA, Hodonín, Kronika obce Hroznové Lhoty v letech 1923-1962)

V červenci roku 1923 byl vydán malý školský zákon, který opět přinášel úpravy školství, ale podle některých názorů byl značně nedokonalý. Jestliže novela z roku 1883 umožňovala úlevy od školní docházky, nový zákon tyto úlevy rušil. Došlo i k pozitivní změně, kdy v jednotřídních školách byl stanoven počet žáků na únosných 65, na ostatních pak na 70 žáků. Nově byly vyučovány předměty občanská nauka, ruční práce, kterým se učili chlapci a nauka o domácím hospodářství, které byly vzdělávány dívky. Ve školní

soustavě existovala osmiletá škola obecná a tříletá škola měšťanská, která plynule navazovala na školu obecnou a která byla doplňována i o čtvrtý ročník, ve kterém byla docházka dobrovolná. (Štverák, 1988, s. 250)

V srpnu roku 1935 se Julius Klusák stal novým řídícím učitelem na škole a zároveň převzal funkci obecního kronikáře. Před jeho nástupem docházelo k častým změnám na pozici řídícího učitele. V roce 1902 Karel Daněk v Hroznové Lhotě působil jako zatímní správce pouze rok, pak se na pět let nadučitelem stal Method Bezděk. Velmi dlouho školu vedl Jan Randula, který své místo postoupil až v roce 1922 Antonínu Zapletalovi. Zatímním správcem školy byl v roce 1926 Antonín Hanyk, který správu nad školou ještě téhož roku předal Františku Šantavému. Další změna nastala v roce 1933, kdy byl na pozici řídícího učitele dosazen František Nálepa, který byl předchůdcem pana Klusáka. (Kříž, Sborník k 50. výročí školy, 2001, s. 20)

3.2 Vznik měšťanské školy a stavba nové školní budovy

Na základě zákona o újezdních měšťanských školách z roku 1935 se ještě v prosinci téhož roku místní školní rada usnesla, že by v obci mělo dojít ke zřízení měšťanské školy. O několik měsíců později již Hroznová Lhota jako tradiční středisko získala souhlas a podporu okolních vesnic pro zřízení této školy a učinila patřičné kroky, aby byl tento záměr schválen. Těmito kroky je myšleno vyslání zástupců obce k okresnímu a zemskému zastupitelstvu, mimo jiné i k zemskému školnímu inspektorovi. (SOkA, Hodonín, Kronika obce Hroznové Lhoty v letech 1923-1962) V období, než obec obdržela rozhodnutí o zřízení měšťanské školy, nesouhlasila s využitím újezdní měšťanské školy v Lipově, místo toho byly děti posílány do školy ve Veselí. Důvodem měla být obava o život a zdraví dětí, jelikož souběžně s cestou k Lipovu protékala řeka Velička a ta měla pro děti představovat riziko utopení. Jako další důvod byla uvedena skutečnost, že obě školy byly z Hroznové Lhoty stejně daleko, pouze do Veselí bylo možno dostat se třikrát denně autobusem. V roce 1938 se ale situace změnila, protože na základě zákona se původní měšťanská škola v Lipově stala újezdní měšťanskou školou pro Lipov, Tasov, Hroznovou Lhotu a děti z těchto přiškolených vesnic měly nově povinnost navštěvovat tuto školu. (Kříž, Sborník k 50. výročí školy, 2001, s. 7)

Dne 15. listopadu 1939 v Hroznové Lhotě zahájila vyučování i lidová škola hospodářská koedukační. O její vznik se zasloužil řídící učitel Julius Klusák, který dal vzniknout této škole i s pomocí okolních vesnic Tasova, Kozojídek a Žeravin, odkud pocházeli učitelé, kteří na škole učili. Tato škola byla umístěna do školy obecné a výuka

probíhala ve dvou třídách, kde se vzdělávalo 78 žáků. (SOkA, Hodonín, Kronika obce Hroznové Lhoty v letech 1923-1962)

Díky snahám Jana Uprky byla škola lidového umění přesunuta z Uherského Hradiště do Hroznové Lhoty. Sám Uprka byl na této škole ředitelem a škola sídlila v areálu jeho vily. Vyučování bylo zahájeno k 1. 3. 1941 a škola v počátcích svého fungování nabízela pouze dva obory, obor malování kraslic a vyšíváctví. Stejně jako lidová škola hospodářská, i tato škola byla po válce zrušena. (Kříž, Sborník k 50. výročí školy, 2001, s. 8)

Poválečné období bylo příznivější pro realizaci záměru při zřizování měšťanské školy, na kterou se před válkou nepodařilo získat souhlas. Velmi aktivní byl v tomto směru Dr. František Pavlica, který byl předsedou MNV. Proto dne 10. června 1945 došlo k opětovnému zaslání žádosti na ministerstvo školství a národní osvěty ve věci povolení újezdní měšťanské školy v Hroznové Lhotě. Obec Kněždub byla jedinou obcí, která odmítla připojení do obvodu této měšťanské školy. (SOkA, Hodonín, Kronika obce Hroznové Lhoty v letech 1923-1962) Až roku 1948 své stanovisko změnila a školu začali navštěvovat žáci i z této obce. (SOkA, Hodonín, Újezdní měšťanská škola Hroznová Lhota) Nehledě na to zástupci Tasova, Kozojídek, Žeravin a Hroznové Lhoty se zřízením školy souhlasili a dohodli se i na spolupráci při financování nákladů se zřizováním školy spojenými. Byl ustanoven fond, kde se shromažďovaly příspěvky občanů, firem a sdružení dotčených obcí. Finance uložené ve fondu na začátku roku činily 220 354 Kčs. (Kříž, Sborník k 50. výročí školy, 2001, s. 8)

Dne 19. února 1946 se občané konečně dočkali, bylo totiž zahájeno vyučování na dlouho očekávané újezdní měšťanské škole. V ten slavnostní den se na radnici v Hroznové Lhotě sešli žáci této školy spolu se členy místního národního výboru a starostou, školním inspektorem Janem Bouškou, místní školní radou, učitelstvem školy měšťanské a obecné a také zástupci obcí, které náležely do obvodu této újezdní školy. Následovaly projevy zúčastněných, ve kterých byla vyzdvihována důležitost nově zřízené měšťanské školy. Ředitelem nové školy se stal Josef Sup. Jelikož ale škola neměla svou vlastní budovu, vyučování bylo prozatím přeneseno do prostor obecné školy a využito bylo i místnosti na radnici. V těchto prostorách se uskutečňovala i výuka obecné školy a lidové hospodářské školy, proto bylo nutné, aby vyučování probíhalo střídavě. (Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika újezdní měšťanské školy v Hroznové Lhotě 1946-1955)

Se stavbou měšťanské školy se ale počítalo, proto již 3. srpna 1946 došlo k setkání komise, která projednávala stavbu školy. V rámci tohoto setkání byla navržena tři místa, která byla pro výstavbu vhodná, nejlépe se však jevila plocha na Záhlinci. Ještě týž rok byla na zřízení školy udělena půjčka ve výši 9 milionů korun, přičemž náklady spojené se stavbou

byly prozatímně vyčísleny na 7 a půl milion korun. Později byla částka navýšena, jelikož bylo nutno kromě samotné budovy měšťanky provést regulaci potoka, vytvořit novou kanalizaci, zřídit k měšťance cestu a v neposlední řadě vystavět byty pro učitele. Konečná částka, se kterou se počítalo, zahrnovala i vnitřní vybavení školy a přesahovala deset milionů korun. (SOkA, Hodonín, Kronika obce Hroznové Lhoty v letech 1923-1962) Přesto se jednalo o nižší náklady, než které byly vyčísleny během prvních návrhů. Původně měla vzniknout budova, ve které by se nacházela nejen měšťanská a obecná škola se sálem a tělocvičnou, ale i prostory pro plánovanou školu mateřskou a byty pro učitele. Finanční náročnost těchto záměrů byla značná, počítalo se s náklady až 22 milionů korun. Proto byl projekt změněn, takže se nakonec přistoupilo pouze ke stavbě školy měšťanské spolu se čtyřmi byty pro učitele. (Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika újezdní měšťanské školy v Hroznové Lhotě 1946-1955) Během úprav stavební plochy bylo také nutno zbavit ji vlhkosti, byly tedy provedeny práce pro odvodnění, avšak ty zapříčinily, že se ze studní nacházejících se v blízkosti plánované stavby vytratila voda. Stejný problém nastal při budování kanalizace na nové škole. Obec navíc musela provést směnu pozemků s občany, kteří byli majiteli půdy nacházející se na místě určeném pro stavbu. Tito občané pak od obce výměnou získali pozemky obecní. (SOkA, Hodonín, Kronika obce Hroznové Lhoty v letech 1923-1962)

Po předchozích přípravách konečně dne 21. července 1947 došlo k zahájení stavebních prací, které prováděla firma Křemeček-Nehybka z Brna. Tyto práce však byly komplikovány zcizováním stavebního materiálu, přičemž ne vždy byl pachatel dopaden. (SOkA, Hodonín, Kronika obce Hroznové Lhoty v letech 1923-1962) Práce probíhaly vcelku plynule a i pracovních sil byl dostatek, čeho se však nedostávalo, byl stavební materiál, jehož dodávky především zpočátku vázly. (Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika újezdní měšťanské školy v Hroznové Lhotě 1946-1955) Druhé patro školy bylo dokončeno v průběhu školního roku 1948/1949, avšak práce na bytech učitelů ještě nebyly ani zdaleka dokončeny. Nehledě na to se v únoru roku 1950 do ještě nedokončených bytů pro učitelstvo nastěhoval první učitel. Když v květnu 1950 přijela komise z Ministerstva školství, aby zjistila, jak práce pokračují, došla zároveň k novému závěru. V přízemí nové školy měla nakonec přeci jen mít své prostory národní škola. Tato změna, byť pozitivní, se ale neobešla bez následků, mimo jiné nezbyly prostory pro chemickou a fyzikální pracovnu. Podle původních plánů měla být škola otevřena 1. září 1950, avšak došlo ke zpoždění a práce na nové školní budově byly dokončeny v srpnu roku 1951. (Kříž, Sborník k 50. výročí školy, 2001, s. 9) V týdnech následujících docházelo ke stěhování pomůcek a nábytku ze školy

národní a střední. Na přesunu těchto věcí se největší měrou podíleli členové učitelského sboru. Občané, přestože byli vyzváni MNV, se až na pár výjimek nedostavili a co bylo zvláštní, nezúčastnili se ani členové MNV. Podobná situace nastala i při úpravě příjezdové cesty k nové škole, kdy se prací účastnili sami žáci, aby cesta mohla být dokončena. (SOkA, Hodonín, Kronika obce Hroznové Lhoty v letech 1923-1962)

Přestože škola nebyla oficiálně schválena, stavební závody povolily, aby 1. září 1951 začalo v nové budově vyučování. To bylo provázeno také podivným chováním občanů, jelikož na zahájení školního roku se tehdy dostavilo několik rodičů. Kolaudace školní budovy byla naplánována na 21. září za přítomnosti zástupců MNV, KNV, ONV a zástupce stavebních závodů. V průběhu kolaudace bylo shledáno, že se v budově nachází 38 závad a jejich nápravy byly přenechány na MNV, kdy mezní termín pro odstranění nedostatků byl 31. prosinec téhož roku. Avšak úsilí místního národního výboru bylo nulové, proto závady zůstaly beze změn. (SOkA, Hodonín, Kronika obce Hroznové Lhoty v letech 1923-1962)

Jelikož se kolem školy nacházela pole, bylo rozhodnuto o provedení několika změn v okolí školy. Právě v období podzimních měsíců roku 1951 začali žáci pod dohledem učitele Josefa Bajara zakládat u školy jabloňový sad, který se u školy nachází dodnes. Nyní se v sadě nachází kromě jabloní i hrušně, meruňky, slívy a další stromy. (Kříž, Sborník k 50. výročí školy, 2001, s. 11)

Zamítnutí původních plánů na zřízení mateřské školy při škole měšťanské způsobilo, že mateřská škola, která 3. března 1950 nově vznikla, musela být přesunuta do domu o dvou místnostech. Do školy bylo umístěno celkem 56 předškolních dětí, o které pečovala Ludmila Kloudová se svou pomocnicí Marií Pojslovou. V následujícím roce však bylo MNV rozhodnuto, že škola bude přesunuta do školy národní, která se bude před začátkem školního roku stěhovat do nové budovy. Na konci srpna roku 1954 mateřská škola opět změnila působiště, došlo totiž k jejímu přemístění do nové budovy střední školy. (SOkA, Hodonín, Kronika obce Hroznové Lhoty v letech 1923-1962)

3.3 Vývoj měšťanské školy

V průběhu roku 1946, který byl zároveň prvním školním rokem měšťanské školy, práci učitelů ztěžovalo nejen rozložení učeben ve třech různých budovách, ale i skutečnost, že žactvo o celkovém počtu 140 pocházelo z pěti obcí, proto žáci měli různou úroveň znalostí. Zvláště v prvních letech bylo třeba napravovat dřívější nepravidelné vyučování a mezery ve znalostech, což celý proces vzdělávání značně zpomalovalo. Školní výsledky žáků byly

slabší, proto učitelé museli zapojit veškerý svůj um a také trpělivost, i přes tato opatření však nebylo možné učební látku úplně probrat. Také učebny vyhrazené pro výuku nebyly v nejlepším stavu, zvláště v letních měsících žáci v učebně nacházející se v budově radnice trpěli vysokou teplotou, třída v obecné škole zase byla značně vlhká, další třída byla nedostatečně osvětlena, nebyla zavedena pitná voda a na staré škole byl nedostatek toalet, které navíc postrádaly splachovací mechanismus. Díky nedostatku místností pak musela ředitelna i sborovna sídlit v jedné místnosti spolu se školou obecnou. Další z mnoha komplikací bylo, že škola neměla k dispozici pomůcky, jelikož v daném období je bylo obtížné sehnat. Na druhou stranu na škole chyběl kabinet, kam by bylo nutno tyto pomůcky uložit. V kvalitě výuky se odrážel i další problém, se kterým se škola musela dlouhodobě vyrovnávat. Byla jím častá absence a střídání učitelských sil, což neprospívalo ani žákům, ani vyučujícím. Právě nepřítomnost učitelů byla příčinou toho, že aby mohlo vyučování probíhat alespoň na přijatelné úrovni, muselo dojít ke zkracování či rušení hodin, jelikož zastupující učitelé již tak odučili během týdne více jak 40 hodin. Tím pak docházelo k tomu, že bylo nutno učivo neustále dohánět. Častá pracovní neschopnost učitelů byla způsobena i tím, že učitelé kvůli komplikovanému rozložení školních místností museli přecházet z jedné budovy do druhé, na což dopláceli svým zdravím. Bylo však potřeba řešit i případy, kdy se učitelé, kteří nebydleli v obci, dostavovali na výuku se zpožděním kvůli dojíždění. (SOkA, Hodonín, Újezdní měšťanská škola Hroznová Lhota)

I v dalších měsících docházelo k objednávání tak potřebných učebních pomůcek, avšak víceméně bezúspěšně. Také obtíže v učitelském sboru nadále přetrvávaly. Jen velmi pozvolna byly zasílány pomůcky, proto se sám ředitel školy v průběhu letních prázdnin roku 1947 vydal k jednotlivým firmám, kde osobně učinil závaznou objednávku již dříve požadovaných pomůcek. Díky tomuto kroku pak byly objednány dějepisné, zeměpisné a přírodovědné pomůcky. Pouze věci potřebné pro chemii a fyziku nebyly k sehnání a bylo proto nutno s jejich posečkat do doby, kdy budou opět dostupné. Objednávka obsahovala i kancelářský psací stroj a projekční přístroj. Přestože byl projeven zájem i o vypreparovaná zvířata, došli učitelé k závěru, že kvůli nedostatku úložného místa by tyto preparáty trpěly vlhkem a špatným zacházením. Proto bylo jejich objednání také odloženo. (SOkA, Hodonín, Újezdní měšťanská škola Hroznová Lhota)

Již během výstavby školní budovy byl v dubnu roku 1948 schválen školský zákon, který do státní školské soustavy zahrnul všechny druhy škol, tedy až na školy vysoké. Došlo k prodloužení školní docházky z původních 8 na 9 let. O děti od 3 do 6 let věku bylo postaráno v mateřských školách, které náležely do jednotného školského systému. Ve

školském systému se dále nacházela škola národní, která zajišťovala vzdělání od 1. do 5. ročníku, na národní školu navazoval druhý stupeň školy střední, tedy od 6. do 9. ročníku a nakonec na třetím stupni tohoto systému se nacházely školy výběrové, kam kupříkladu patřila čtyřletá gymnázia nebo vyšší školy odborné. (Štverák, 1988, s. 288)

Žáci školy se jeví jako aktivní a iniciativní, proto v prosinci roku 1948 spatřilo světlo světa první číslo žakovského měsíčníku Hlas. Na tomto prvním čísle se podíleli i učitelé, kteří ale v dalších číslech svou úlohu omezovali, takže vydávání časopisu měla na starosti samospráva všech tříd. Právě samospráva také dbala na udržování nejen čistoty, ale i kázně. Umravňování žáků probíhalo pod pohrůzkou peněžité sankce, takto získané peníze pak byly využity při školních akcích a výletech. (Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika újezdni měšťanské školy v Hroznové Lhotě 1946-1955)

V témže roku bylo žactvo zasaženo epidemií tuberkulózy a spály, která se již o něco dříve vyskytla v sousedních Žeravinách. Nakonec bylo okresním lékařem nařízeno uzavření školy a izolace obce na dobu 3 týdnů, v období od 21. dubna do 13. května. Toto třítýdenní zpoždění ve výuce bylo opět třeba dohánět, avšak nebylo to nic dramatického a učební látka byla ke konci roku probrána všechna. Před koncem roku na škole zahájilo fungování několik kroužků, péče o květiny, houslařský, filatelistický, hádankářský, sportovní, pěvecký a kroužky doučovací. (Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika újezdni měšťanské školy v Hroznové Lhotě 1946-1955)

Ve školním roce 1948/1949 se škola nacházela již ve 4 budovách, nově totiž škola rozšířila své působení i do sokolovny, která byla vzdálená téměř kilometr od budovy národní školy. Situace začala být neúnosná, protože díky nedostatku místností nebylo kam umístit zájmové kroužky a kroužky doučovací. Přestože se zdálo, že v tomto roce bude učitelský sbor konečně v plném počtu, nestalo se tak. Již v říjnu došlo k zatčení místního faráře pana Hanáčka, který na škole vyučoval náboženství. Místo něj pak výuku vedl farář ze Strážnice. Navíc neustále docházelo ke změnám v učitelském sboru, bylo evidentní, že pobyt na místní škole byl náročný a někteří učitelé se brzo po svém nástupu snažili o přeložení na jinou školu. V roce 1949/1950 pak nedostatek prostor pro výuku byl vyřešen tím, že škola získala k dispozici místnost za kostelem. V prosinci roku 1949 se 150 žáků střední školy účastnilo pokládání krytiny na budově nově vznikající školy, žáci se v práci střídali a celkem odpracovali 650 hodin. (SOkA, Hodonín, Újezdni měšťanská škola Hroznová Lhota)

V září nového školního roku bylo žáků 224, proto bylo třeba žáky rozdělit do 7 tříd, vznikly 4 třídy postupné a pobočky při I., II. a III. třídě. V následujícím školním roce už škola měla 8 tříd, jelikož počet žáků dosáhl počtu 240 a bylo nutno zřídit pobočku ke IV.

třídě. Škola i nadále využívala všech místností včetně sokolovny a místnosti za kostelem (v přístavku). Vzhledem k dojíždějícím žákům z Kněždubu, kteří tvoří jednu třetinu všech žáků, musela být o pět minut zkrácena hlavní přestávka, činila tedy 15 minut a tato změna umožnila, aby tito žáci stihli autobus. Délka vyučovací hodiny zůstala na 50 minutách a běžné přestávky trvaly standardně 10 minut. (SOkA, Hodonín, Kronika obce Hroznové Lhoty v letech 1923-1962) Dne 8. října roku 1950 se konala beseda s rodiči žáků národní a střední školy a 12. října s rodiči dětí navštěvujících mateřskou školu. Prvního setkání se celkem zúčastnilo 40 osob a během diskuzí vzniklo Sdružení rodičů a přátel školy. V dubnu roku 1951 byly poprvé zavedeny zkoušky čtvrtých ročníků středních škol. Tímto opatřením byla zjišťována úroveň vědomostí, které si žák během školní docházky osvojil. (Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika újezdni měšťanské školy v Hroznové Lhotě 1946-1955) Z hlediska politického sloužily závěrečné zkoušky k získávání pracovníků především do dělnických profesí. Pomoc žákům v rozhodování při výběru povolání byla školou poskytována na základě plánů, které stanovily, kolik žáků má být do určitého oboru zapsáno. Výběru oborů vévodila potřeba získávat síly především do hornictví, zemědělství a v dalších letech se stalo žádaným i vojenské povolání. Mnohdy docházelo k přesvědčování žáků a rodičů učiteli, protože podle toho, jak dobře se školám dařilo naplňovat předepsaná místa učebních oborů, získávaly hodnocení. (Kříž, Sborník k 50. výročí školy, 2001, s. 10)

Školní rok 1951/1952 znamenal zlepšení, jelikož se škola přesunula do nové budovy, kde každá třída měla svou učebnu, nebylo tedy nutno složitého přemísťování žáků ani učitelů mezi vyučovacími hodinami, protože výuka předmětů se uskutečňovala v jednotlivých třídách. I okolí školy získávalo novou podobu, o to se zasadil i odborný učitel Josef Bajar, který dohlížel na žáky při výsadbě jabloňových štěpů, které byly umístěny v okolí školy. Ještě v prosinci téhož roku se prostorami školy poprvé rozneslo hlášení ředitele školy z nově zřízeného rozhlasového zařízení a ruční ohlašování přestávek a zahájení vyučování bylo nahrazeno zvoněním elektricky řízeným. (Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika újezdni měšťanské školy v Hroznové Lhotě 1946-1955) V lednu roku 1952 došlo žáky střední školy k nevídanému objevu. Při hře ve vinohradech objevili zásoby lihovin, mýdla a textilu v boudě jistého občana. Celková hodnota nalezeného zboží byla padesát tisíc korun. (SOkA, Hodonín, Kronika obce Hroznové Lhoty v letech 1923-1962)

Dne 24. dubna 1953 na základě školské reformy došlo ke zkrácení povinné školní docházky na 8 let, ta měla být uskutečňována na osmiletých středních školách, které poskytovaly základní vzdělání. Tato změna byla provedena po vzoru SSSR. V účinnost tato

reforma vstupuje 1. září následujícího školního roku. (Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika újezdni měšťanské školy v Hroznové Lhotě 1946-1955)

V tomto školním roce byla zároveň zavedena opatření, která měla podpořit snahu o potírání náboženské víry ve školním prostředí. Farní představitelé již nesměli vyučovat náboženství žáky, kteří řádně nepodali přihlášku, k odhlášení z náboženské výchovy mohlo dojít kdykoliv během školního roku a učitelé měli přesvědčovat rodiče, aby z tohoto vzdělávání své děti odhlásili. Sami učitelé, jakožto vychovatelé dětí měli jít příkladem a sami vystoupit z církve. I přes tato opatření i nadále své děti přihlašovala do náboženství naprostá většina rodičů. (Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika újezdni měšťanské školy v Hroznové Lhotě 1946-1955) Právě náboženská víra způsobila, že dosavadní ředitel národní školy Julius Klusák, odmítnutím odhlášky z církve byl ve své funkci nahrazen. Jako ředitel národní školy v Hroznové Lhotě působil od roku 1935. (SOkA, Hodonín, Kronika obce Hroznové Lhoty v letech 1923-1962) V následujícím roce pak ve funkci ředitele skončil i Antonín Gazárek, který byl velmi dobrým ředitelem, avšak na základě zprávy inspekce mu chyběl správný postoj pro ideopolitickou činnost. Správu školy tak převzala Marie Švábová, která dříve působila jako učitelka střední školy ve Vnorovech. (Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika újezdni měšťanské školy v Hroznové Lhotě 1946-1955)

V průběhu druhého pololetí zhruba 70 žáků dojíždějící z Kněždubu zažilo perné chvíle, když za snížené viditelnosti a velkého mrazu málem došlo ke srážce autobusu jedoucího z Kněždubu s autobusem protijedoucím. Vše nakonec dopadlo dobře, jelikož oba řidiči jeli opatrně a stihli včas zastavit. (SOkA, Hodonín, Kronika obce Hroznové Lhoty v letech 1923-1962)

Stav školy k 3. březnu roku 1953 byl následující, kromě střední školy se v budově nacházela i pětiletá škola národní. Střední škola sídlila jak v prvním, tak druhém patře, celkem měla k dispozici 8 učeben, třídy byly vybaveny novými stoly a židličkami, listovými tabulemi a skříněmi, které byly zabudovány ve zdech. Dále se v budově nacházela sborovna a ředitelna, místnost pro spolek pionýrů a kabinety fyziky, chemie, přírodopisu, zeměpisu a tělesné výchovy. Ve všech kabinetech, kromě chemického, scházelo vybavení a stejně na tom byly i šatny. Šatny se nacházely v suterénu a byly zřízeny jak šatny pro chlapce, tak i pro dívky. V dalších prostorách suterénu byla školní kuchyně, umývárna, jídelna a tělocvična. Kromě tohoto všeho škola disponovala knihovnou jak pro učitele, tak pro žáky, která obsahovala 330 svazků. Celá budova měla ústřední vytápění, záchody byly

splachovací a okolí školy, tedy zahrada a hřiště se stále ještě upravovalo. (SOkA, Hodonín, Újezdní měšťanská škola Hroznová Lhota)

Přestože již před časem vzniklo sdružení rodičů a přátel školy, zájem o školu a školní výsledky svých dětí rodiče příliš neprojevovali. Na setkávání byli rodiče zváni, avšak zúčastňovalo se jen málo z nich, proto se učitelé rozhodli, že budou osobně navštěvovat rodiny, kde bylo nutno probrat prospěch či chování žáků. (SOkA, Hodonín, Újezdní měšťanská škola Hroznová Lhota)

3.4 Vznik osmileté střední školy

V novém školním roce 1953/1954 vstoupila v platnost nová školská reforma, díky které se národní a střední škola sloučila do nového útvaru osmileté střední školy. V případě gymnázií, které se spojí s národní a střední školou, pak vznikne střední škola jedenáctiletá. Právě osmiletá střední škola byla vytvořena i v Hroznové Lhotě, kde k osmi třídám byly vytvořeny tři pobočky. Ředitelkou školy se stala Marie Švábová. V říjnu tohoto roku pak na škole vznikl kroužek leteckého modelářství, který měl 21 členů. V roce následujícím se pak seznam kroužků na škole rozšířil hned o dva kroužky jazyka německého. (Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika újezdní měšťanské školy v Hroznové Lhotě 1946-1955)

V listopadu školního roku 1954/1955 školu navštívil albánský básník Luan Guaferez, což byl pro školu skutečně nevšední zážitek. (Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika Hroznové Lhoty 1956-1972)

V následujícím školním roce bylo na škole již 8 tříd se čtyřmi pobočkami. Dne 11. 10. došlo na škole k otevření školní jídelny a vznikla i školní družina. Ve dnech 9. až 13. května se v prostorách školní tělocvičny konala letecká výstava. K vidění byly modely letadel školního modelářského kroužku, skutečné motory letadel a padáky, na školním hřišti si pak žáci i dospělí mohli prohlédnout dva větroně a jedno motorové letadlo. O slavnostní zakončení se postarali piloti z Gottwaldova, kteří na letadlech předvedli skutečnou podívanou, která nepostrádala ani akrobatické prvky. (Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika Hroznové Lhoty 1956-1972) Výstava měla velký úspěch nejen u školních dětí, které se přijížděly podívat i z okolních škol, ale i dospělých. Celkem výstavu navštívilo 2 000 dětí a 1 000 dospělých. (SOkA, Hodonín, Kronika obce Hroznové Lhoty v letech 1923-1962)

V září roku 1956 došlo k zavedení předmětu práce v dílnách a na školním pozemku, který se týkal 6. ročníků. Protože však na škole žádná dílna nebyla, musela být nově

vytvořena. Vznikla přepažením šatny žáků, která byla vcelku prostorná. O všechny úpravy se postaral školník pan Kadubec. Od 1. září došlo k osamostatnění mateřské školy, která dříve náležela k osmileté střední škole. Bylo také rozhodnuto, že jedna rozhlasová stanice bude na škole a druhá případně místnímu národnímu výboru, který směnou za to pořídí kóje do šaten žáků. I když o tomto bylo rozhodnuto již a začátku roku, ani ke konci školního roku tyto kóje zřízeny nebyly. Škola se také postarala o promítání pro veřejnost, když nejprve zakoupila televizní aparát a později i místnost, kde se mohlo promítání dvakrát až třikrát týdně uskutečňovat. Školní družina, jejíž činnost byla zahájena v roce 1955, byla dne 15 května zrušena. Důvodem byl nízký počet navštěvujících dětí, jelikož již v tomto období se děti podílely na polních pracích. (Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika Hroznové Lhoty 1956-1972)

K 31. srpnu roku 1957 byla na vlastní žádost přeložena dosavadní ředitelka Marie Švábová z Hroznové Lhoty na nové působiště na Slovensku. (Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika Hroznové Lhoty 1956-1972) Od 1. září se tak novým ředitelem na škole opět stává Antonín Gazárek. (SOkA, Hodonín, Kronika obce Hroznové Lhoty v letech 1923-1962)

Ještě v průběhu září si za přítomnosti kamarádů jeden z žáků školy zahrával se životem. Tohoto devítiletého chlapce nenapadlo nic jiného, než ve chvílích nudy pokoušet štěstí lezením na elektrický stožár. I přes varování přátel vylezl po sloupu nebezpečně vysoko a byl zasažen proudem. Díky včasné pomoci utrpěl pouze otřes mozku a několik pohmožděnin. (SOkA, Hodonín, Kronika obce Hroznové Lhoty v letech 1923-1962)

Zájmové kroužky na škole doznaly také změn, nyní se na škole mimo jiné nacházel kroužek mičurinský, národopisný a vědecký, na škole působila i pionýrská organizace, která v roce 1957 měla celkem 9 oddílů, když celkem 80% všech žáků bylo do této organizace zapojeno. Žáci navštěvující školu v 1. až 4. ročníku byli z Hroznové Lhoty, od 5. ročníku pak přicházeli žáci z Tasova, Žeravin a Kozojídek, v 6. ročníku se pak přidali i žáci z Kněždubu. Nově byly zavedeny záznamy o jednotlivých žácích, jejich rodinných poměrech, který měl zajistit přehled o žácích, a i jejich rodinách. (Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika Hroznové Lhoty 1956-1972)

Protože na setkání rodičů a přátel školy docházel jen zlomek rodičů, který navíc většinou tvořili rodiče žáků bez kázeňských či jiných potíží, vznikly schůzky v rámci jednotlivých tříd. Tam bylo možno probírat konkrétní nesnáze a vnímat problematické žáky v kontextu celé třídy. Zvláště u slabších žáků škola volila přímo návštěvu rodiny, kde docházelo ke konzultaci učitele s rodiči žáka, navíc měl učitel možnost posoudit podmínky,

ve kterých dítě vyrůstá. (Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika Hroznové Lhoty 1956-1972)

V novém školním roce 1958/1959 v rámci prováděných úsporných opatření školský výbor ve Veselí nad Moravou rozhodl o tom, že žáci z Tasova v 5. postupném ročníku nebudou přecházet do školy v Hroznové Lhotě, kde by bylo nutno zřídit pobočku při tomto ročníku, ale zůstanou v Tasově. Dále pak dojde ke spojení 3. a 1. ročníku, pro nízký počet žáků v těchto ročnících. Díky těmto změnám se na škole nacházelo 10 tříd, včetně poboček. (Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika Hroznové Lhoty 1956-1972)

S nástupem nového školního roku došlo i ke změně ředitelského postu, novým ředitelem byl zvolen Lubomír Oujezdský, který dříve působil v Uherském Ostrohu. Na škole byly 4 třídy prvního stupně, 6 tříd druhého stupně a devátá třída základního vzdělávání, celkem tedy 11 tříd. Naprostou novinkou bylo, že žáci v tomto školním roce obdrželi školní pomůcky i učebnice zdarma. Nabídka zájmových kroužků obsahovala kroužek tělovýchovný pro chlapce a tělovýchovný pro děvčata, mičurinský, národopisný, technický, zdravotnický pro nižší ročníky a pro ročníky od 6. třídy a výš, dále dramatický a kroužek dovedných rukou. (Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika Hroznové Lhoty 1956-1972)

V roce 1960/1961 bylo na škole opět 11 tříd, přičemž jedna třída vznikla díky spojení 3. a 5. postupného ročníku. V tomto roce došlo k vybudování hřiště pro účely jak školy, tak i dalších zájemců. Sdružení rodičů a přátel školy díky financím z fondu zakoupilo pro školu magnetofon a vysavač. Vůbec poprvé se v rámci tohoto sdružení konal společenský ples. Ve škole se pracovalo i na zlepšení podmínek v dílně kovodělné i dřevařské, bylo zakoupeno nářadí spolu s materiálem, které žáci mohli během výuky využít. Spolupráce s místní JZD byla nově omezena pouze na hodiny, v nichž se konala výuka prací na školním pozemku, na rozdíl od let předchozích, kdy se žáci zapojovali do prací výrazněji. Za celý rok bylo uskutečněno pouze pět akcí, do kterých se zapojila celá škola. (Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika Hroznové Lhoty 1956-1972)

Školní rok 1961/1962 přinesl změnu v délce povinné školní docházky, místo dřívějších osmi let se nyní docházka prodloužila na devět let. Vyučování probíhalo celkem ve 13 třídách. Pět tříd v rámci 1. až 5. ročníku a osm od 6. do 9. ročníku. Dosud se Sdružení rodičů a přátel školy omezovalo spíše na shánění financí pro potřeby školy, avšak nově se členové zaměřili na otázky výuky a výchovy mládeže. I díky finanční podpoře sdružení bylo pořízeno oplocení školy a potřebná druhá studna, díky které měla škola konečně dostatek

vody. (Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika Hroznové Lhoty 1956-1972)

V srpnu roku 1962 došlo k tragédii, když se žákyně třetí třídy navštěvující místní osmiletou střední školu utopila při koupání ve Veličce. (SOkA, Hodonín, Kronika obce Hroznové Lhoty v letech 1923-1962)

Do školního roku 1962/1963 škola vstoupila dobře také díky tomu, že byla konečně zřízena odborná pracovna pro fyziku a chemii, hudební výchova pak byla vyučována v místnosti pro tento účel připravené. Velkou nelibost přinesla skutečnost, že i přes veškeré snahy o ateistickou výchovu žactva, které začaly již v předchozích letech a dále pokračovaly, nebyl zaznamenán pokrok, jelikož stále 90% všech žáků navštěvovalo hodiny náboženství. (Archiv Základní škol v Hroznové Lhotě, Školní kronika Hroznové Lhoty 1956-1972)

3.5 Škola v průběhu politických změn

Přestože byl nový školní rok 1963/1964 vyhlášen jako rok zlepšení ve výchově, zejména po stránce ideologické, nebylo tomuto záměru přáno. Učitelství kolektiv byl již od počátku roku neúplný, proto výuka i rozložení hodin byl pro učitele velmi náročný, také proto, že na škole bylo celkem 14 tříd. Na nedostatečné rozložení učitelství sil měla doplácet do té doby dobře fungující pionýrská organizace, které chybělo správné vedení ze strany učitelů. V dalším školním roce pak byly učiněny opatření proti uprání tohoto sdružení, kdy docházelo k pokárání učitelů a nakonec i vyloučení členů, kteří řádně neplnili své povinnosti. (Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika Hroznové Lhoty 1956-1972)

V roce 1965/1966 bylo na škole již 17 tříd, tedy o tři více než v roce předchozím, tomu se musel přizpůsobit i učitelství sbor, který nově čítal 23 učitelů. Počet žáků, který dosáhl téměř pěti set, znamenal, že vůbec poprvé byly k jedné třídě vytvořeny dvě pobočky. Díky práci sdružení rodičů a přátel školy mohla škola disponovat mnohými potřebnými věcmi a vybavením, které by si ze svých prostředků nemohla dovolit pořídit. Sdružení však určitou částkou přispělo i k zhotovení plánů na budovu nové mateřské školy nebo dřevěnému obložení tělocvičny. V následujícím roce došlo v rámci sdružení rodičů k ustanovení třídních výborů a vzniku tří komisí, z nichž jedna plnila svou funkci i v rámci výchovy. Počítalo se s ještě lepší spoluprací mezi rodiči žáků a školou. (Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika Hroznové Lhoty 1956-1972)

Pohled na vzdělání a profesní přípravu učitelů nabízí zápis ze školního roku 1967/1968, kdy počet učitelů byl 23. Z nichž 19 učitelů mělo aprobaci pro stupeň, kde

vyučovali, a 15 učitelů mělo vysokoškolské vzdělání, nebo si jej v té době doplňovalo. V tomto roce došlo k úpravě platů učitelů, zároveň ke snížení jejich pracovních úvazků na 22 hodin pro vyučující 6. až 9. třídy a 24 hodin u vyučujících 1. až 5. ročníku. Nově byly zavedeny dvě volné soboty v kalendářním měsíci, přičemž se očekávalo, že v následujícím školním roce budou všechny čtyři soboty volné. Dle nových nařízení byly pololetní prázdniny dvoudenní a jarní prázdniny týdenní, co se týkalo vyučování, mělo probíhat nejen dopoledne, ale i v odpoledních hodinách. (Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika Hroznové Lhoty 1956-1972)

Školní rok 1968/1969 byl nazván velmi vzrušujícím, jednak díky událostem, které hýbaly celou zemí, ale i plánovaným změnám, které se školství měly dotknout. Jedním z přínosů bylo, že školy byly zproštěny povinnosti sestavovat komplexní hodnocení žáků, avšak tato úleva budila i dojem, že školy tímto ztratí doposud dobrý přehled o žácích. Mezi pozitivně vnímané změny patřilo zvýšení mezd učitelů a další snížení pracovních úvazků. Žáci 9. ročníků byly nově roztrženy do třídy studijní a třídy praktické. (Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika Hroznové Lhoty 1956-1972)

Naopak rok následující zastavil slibně se ubírající zvolnění poměrů v zemi. Hlavním cílem školního roku bylo odstranit názory a postoje, které působily proti Komunistické straně, zároveň pak šlo o to zjednat nápravu u učitelů, kteří se účastnili nejrůznějších podpisových akcí vedených proti ideologii státu a občanům tuto ideologii vyznávajícím. Během těchto událostí odstoupil dosavadní ředitel Oujezdský, který na vlastní žádost odešel do okresu Uherské Hradiště a nahradil jej Jindřich Ludvík. (Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika Hroznové Lhoty 1956-1972)

Zimní prázdniny pak byly výrazně delší, než tomu bylo zvykem, jelikož díky chřipkové epidemii trvaly od 22. prosince až do 18. ledna. Toto zpoždění bylo výrazné, proto jak žáci, tak učitelé museli vyvinout zvýšenou snahu při plnění učebních osnov. Spolupráce školy a rodičů nedosáhla zamýšleného zlepšení, jak se v letech předchozích předpokládalo. Dle názorů školy bylo Sdružení rodičů a přátel školy významným činitelem při získávání potřebných financí, avšak postoj rodičů k výchovným opatřením školy byl značně negativní až odmítavý. Důvod toho škola viděla v rodičích, kteří chybně a zkresleně vnímali události srpna roku 1968, stejně jako nesprávně chápali cíl ateistické výchovy. I ve školním roce 1970/1971 zůstávaly pozůstatky let 1968 a 1969, tak to bylo alespoň vnímáno školou, která dle zápisů musela svádět boje s chabou kázní učitelů a zaměstnanců. Zároveň při prosazování vhodného výchovného působení vůči žákům nevnímala svou pozici jako jednoduchou, kdy nebylo dosaženo uspokojivých výsledků ani v prospěchu ani v chování.

Celá situace na škole byla ztížena skutečností, že učitelský sbor postrádal mnoho svých členů, převážně žen, které odešly na mateřskou dovolenou a jejich zastupování se museli ujmout i učitelé, kteří již byli důchodového věku. Pouhý rok na škole působil jako ředitel pan Ludvík, který se po svém odchodu stal ředitelem školy v Uherském Brodě. Správou školy pak byl pověřen Rostislav Nejedlík. (Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika Hroznové Lhoty 1956-1972)

V roce následujícím docházelo k množství oprav, kterým předcházela oprava elektroinstalace na školní budově, která byla prováděna již v roce předchozím. Opravy se týkaly toalet, vodovodního potrubí a topného zařízení. Díky činnosti sdružení rodičů a přátel školy bylo možno nakoupit vybavení do školní tělocvičny v ceně 8 tisíc korun. V průběhu školního roku docházelo k vypracovávání komplexních hodnocení učitelů, kteří ale jako celek na škole působili bez větších problémů a napjatá atmosféra předchozích let se opět uklidňovala. (Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika Hroznové Lhoty 1956-1972)

V roce 1973 došlo konečně k oplocení školního hřiště, které stálo 14 tisíc korun. Další materiální úpravy zahrnovaly především nový nátěr oken. V listopadu téhož roku pak základní devítiletou školu navštívili sovětsí vojáci, s nimiž pak absolvovali besedu místní členové pionýra. V dubnu roku 1975 v průběhu oslav výročí osvobození obce zavítala do obce návštěva v podobě několika rumunských vojáků, kteří se na osvobození obce podíleli. Na konci roku školu opouštělo 90 žáků, z nichž se 16 hlásilo na další studium, ale pouze 14 bylo úspěšně přijato. Zajímavostí je, že místní mateřská škola nebyla schopna přijmout všechny děti do předškolního vzdělávání, z kapacitních důvodů, proto byly děti přijímány na základě schválení MNV. V následujících letech byly do mateřské školy přednostně přijímány děti, jejichž rodiče byli aktivní v rámci brigád konaných ve školních zařízeních. (SOkA, Hodonín, Kronika obce Hroznové Lhoty v letech 1963-1982)

V roce 1974 byl na škole nově zaveden nový klasifikační řád. Tato změna se samozřejmě projevila ve školních výsledcích žáků, ke konci roku z celkového počtu 392 žáků prospělo 60 s vyznamenáním, pouze 1 žák neprospěl. Základní devítiletá škola spolupracovala se školou mateřskou, tato spolupráce měla přinést dobrou přípravu dětí pro nástup do první třídy. Příprava předškolních dětí se konala jednou týdně v prostorách mateřské školy. (SOkA, Hodonín, Kronika obce Hroznové Lhoty v letech 1963-1982)

V roce 1975 došlo k přijetí nové člena učitelského sboru. Tohoto opatření bylo třeba, jelikož v témže roce byla zřízena školní družina, kde děti z prvních až třetích tříd trávily čas

pod dohledem vychovatelky. (SOkA, Hodonín, Kronika obce Hroznové Lhoty v letech 1963-1982)

Rok 1976 byl poznamenán nepřítomností několika členek učitelského sboru, které se věnovaly mateřským povinnostem. Z tohoto důvodu bylo nutné, aby na škole vypomáhali i učitelé, kteří již byli v důchodu. Byly prosazovány snahy o to zavést do výuky více audiovizuálních pomůcek, avšak tento záměr byl narušován častou poruchovostí zařízení. Výuka v prvních ročnících doznala změny, děti měly být dle nových nařízení vyučovány množinám. Vůbec poprvé na studium do Gymnázia ve Strážnici odešly dvě žákyně. Žáci školy byli vedeni i ke sportu, největší zájem projevovali o kopanou a střelectví. V tomto roce byl uspořádán i týdenní lyžařský výcvik, který se týkal 7. tříd a uskutečnil se i plavecký výcvik v Uherském Hradišti. Kvůli vysokému počtu dětí se začalo s výstavbou mateřské školy i v Tasově. Ta byla v průběhu následujícího roku dokončena a tím bylo v mateřské škole ve Lhotě uvolněno 35 míst. Ani toto však situaci nevyřešilo, jelikož se i v následujících letech řešil nedostatek míst pro předškolní děti. (SOkA, Hodonín, Kronika obce Hroznové Lhoty v letech 1963-1982)

V roce 1977 došlo kvůli úsporným opatřením ke snížení počtu učitelů, tím pak vyvstaly komplikace. Zavádění nové koncepce do škol přineslo učitelům více práce, a naopak bylo potřeba více učitelů, než kolik se jich na škole nacházelo. Celkem na škole bylo 16 tříd, z nichž 14 bylo ve škole v Hroznové Lhotě, zbylé dvě třídy III. A a IV. B, v nichž bylo nejvíce žáků z Tasova a okolí, docházelo do školy do Tasova. (SOkA, Hodonín, Kronika obce Hroznové Lhoty v letech 1963-1982)

V novém roce pak opět komplikovala činnost učitelského sboru základní školy častá absence, jelikož 6 učitelů si dálkově doplňovalo vzdělání. Sbor čítal celkem 24 pedagogických pracovníků, z nichž na škole působily dvě vychovatelky a jeden skupinový vedoucí. Díky MNV mohly být ve škole vyměněny školní židle a stoly, které již byly po téměř 25 letech používání ve špatném stavu. (SOkA, Hodonín, Kronika obce Hroznové Lhoty v letech 1963-1982)

Ve školním roce 1980/1981 školu opustil ředitel Rostislav Nejedlík, jeho funkci pak dočasně převzala Květoslava Machalová, která se v dalším školním roce stala již právoplatnou ředitelkou. Povinná školní docházka byla dle nových nařízení osmiletá. Právě v průběhu těchto let byly na školách velmi populární soutěže a olympiády, které se ale nesly v duchu tehdejší ideologie. Lze zmínit recitační soutěž Puškinův památník či soutěž Partyzánský samopal. Žáci školy se těchto akcí účastnili a často byli velmi úspěšní. Právě úspěch žactva byl vizitkou kvalitní práce učitelů. Velký ohlas vzbudila beseda s autorkou

literatury pro děti Markétou Zinnerovou, která školu navštívila. (Kříž, Sborník k 50. výročí školy, 2001, s. 15)

Rok 1982 přinesl další zlepšení v prostorách školy, které přivítali především žáci. Kromě vybavení kreslírny a hudebny byly zřízeny na školním hřišti průlezky a došlo k ukončení prací na univerzálním hřišti, které již žáci mohli plně využívat. Žáci se v průběhu školního roku stejně jako v předchozích letech věnovali sběru léčivých bylin a odpadních surovin. (SOkA, Hodonín, Kronika obce Hroznové Lhoty v letech 1963-1982)

V roce 1983 došlo v Hroznové Lhotě ke zrušení 9. třídy a škola změnila název z původní Základní devítileté školy na Základní školu. Na škole vznikly pracovní výtvarné výchovy a učebna pro přípravu dívek, která zahrnovala mimo jiné vaření a šití. (SOkA, Hodonín, Kronika obce Hroznové Lhoty v letech 1983-1990)

Nová školní koncepce vyučování již byla odzkoušena na všech základních školách. Pedagogové se shodli, že takto strukturovaná výuka byla vhodná pro nadané žáky, ovšem pro méně nadané a slabé žáky byla příliš náročná. Na základě těchto zjištění se počítalo s tím, že budou učební osnovy upraveny. Na škole se v roce 1984 velkému zájmu těšila školní jídelna, zájem byl dokonce takový, že docházelo k zastavení příjmu nových strážníků. V listopadu došlo k nemilé události, když vlivem silné vichřice, která se prohnala obcí, byla poškozena střecha školy. Škola zajistila potřebný materiál, který byl nutný k opravě, avšak žádná oslovená firma nechtěla opravu provést. Nakonec se nabídl občan, kterého ale škola musela odmítnout, protože odměna za opravu měla být proplacena přes šekové konto a jeho práci by tak nebylo tímto způsobem možno proplatit. Střecha tak dál zůstávala neopravená a do budovy teklo. K opravě konečně došlo až v průběhu letních prázdnin. (SOkA, Hodonín, Kronika obce Hroznové Lhoty v letech 1983-1990)

Rok 1986 se nesl v duchu oslav, mezi významné události patřilo 65. výročí Rudého práva, stejné výročí slavila i KSČ a vesnice vnímala i volby do MNV. To vše se odráželo i ve výuce, která byla zaměřena na poznávání dění u nás i ve světě a celkově měla žáky vést k životě v míru. Od nového roku bylo rozhodnuto, že právě „Hodinou míru“ bude začínat každé vyučování. Učitelé během těchto hodin vyzdvihovali nesmyslnost války a potřebu míru. Pro žáky, kteří měli zájem dál studovat, byla navíc jednou týdně vyučována hodina matematiky a češtiny, pro zájemce byla vyučována i chemie. Tyto bonusové hodiny pak přišli žákům vhod během konání přijímacích zkoušek. V roce 1988 na škole bylo celkem 15 tříd, z nichž dvě fungovaly v budově tasovské školy, kde fungovala i družina pro děti. (SOkA, Hodonín, Kronika obce Hroznové Lhoty v letech 1983-1990)

Revoluční listopad roku 1989 s sebou přinesl i několik změn. Ve školním roce 1990/1991 byla odvolána paní ředitelka Machalová, jejíž místo převzal Ondřej Kuchyňka, který však nastoupil až v roce 1992/1993. Nově došlo k zavedení nepovinného předmětu, kterým byl anglický jazyk. (SOkA, Hodonín, Kronika obce Hroznové Lhoty v letech 1991-2001) Na škole do té doby působící Sdružení rodičů a přátel školy změnilo svůj název na Klub rodičů a přátel školy, který od té doby zůstal neměnný. (Kříž, Sborník k 50. výročí školy, 2001, s. 16)

Ve velmi špatném stavu se nacházela sociální zařízení na škole, proto se v roce 1993 Obecní úřad rozhodl, že je nutné, aby došlo k rekonstrukci vodovodního a odpadního systému. Během úprav došlo k výměně kotle, a tak byla škola vytápěna kotlem plynovým, který nahradil starý kotel na tuhá paliva. U tělocvičny pak vznikly šatny se sprchami. (SOkA, Hodonín, Kronika obce Hroznové Lhoty v letech 1991-2001)

V roce 1994 došlo k reformě školství, podle které se povinná školní docházka opět prodloužila na devět let a žáci se mohli hlásit na osmiletá gymnázia již po absolvování páté třídy. Přechodně se výuka uskutečňovala na základě takzvaných rozvolněných osnov, novinkou bylo, že si jednotlivé školy mohly zvolit pro I. i II. stupeň program, podle kterého mělo být vyučování uskutečňováno. V Hroznové Lhotě byl pro I. stupeň zvolen program Obecná škola a pro II. stupeň pak program Základní škola. V tomto období si ale pedagogové postesklí, že se ztrácí v množství nových učebnic, z nichž některým chybí kvalitní zpracování. Proto se s nedočkavostí vyhlíželi 1996, kdy Státní pedagogické nakladatelství mělo vydat učebnice jazyka českého. (SOkA, Hodonín, Kronika obce Hroznové Lhoty v letech 1991-2001)

Další změnou tohoto roku bylo, že doposud hojně využívaná školní kuchyně, nacházející se v suterénu školní budovy, přestala splňovat hygienická kritéria, proto byla zrušena. Nová kuchyně pro přípravu jídel nevznikla a obědy škola zajišťovala tím, že je dovážela nejprve z Lipova, později z Veselí nad Moravou. Právě kvůli přepravě stravy bylo nutné zakoupit školní automobil, který byl využit i při přepravě žáků na sportovní utkání. Kuchyně tedy od té doby na škole není, ale v přízemí byla pro účely stravování žáků vytvořena z jedné volné třídy jídelna a na chodbě vznikla výdejna obědů. (Kříž, Sborník k 50. výročí školy, 2001, s. 16)

Do té doby nejnižší počet dětí zaznamenala škola ve školním roce 1995/1996, kdy počet žáků klesl na 303. V tomto roce také četné nesnáze působila špatná komunikace mezi radou školy složenou z učitelů, členy obecního úřadu a rodiči. Celou situaci nakonec, i přes snahy všech zúčastněných, vyřešil až Školský úřad, který získal od obecního úřadu souhlas

k vyhlášení konkurzního řízení na pozici ředitele školy. Velmi přínosnou byla spolupráce školy s místní lidovou knihovnou, kam žáci často chodili v hodinách literatury a kde se dozvěděli od paní knihovnice o zajímavých autorech a knihách. (SOkA, Hodonín, Kronika obce Hroznové Lhoty v letech 1991-2001)

Právě díky provedeným změnám ve vedení školy došlo ke značnému zlepšení v komunikaci školy nejen s rodiči, ale i obecním úřadem. Novým ředitelem byl ustanoven Paed. Dr. Lubomír Kříž a byl to právě nový ředitel, kdo dal podnět ke vzniku školního časopisu, který začátkem října skutečně vznikl. Časopis na základě hlasování žáků získal název Štřepce a o jeho vznik se zasloužili žáci, kteří pracovali pod vedením učitelů. Nový ředitel na školu přinesl mnoho nových nápadů, školní rok byl dle jeho návrhu zakončen prezentací tříd, které spolužáky a učitele seznamovaly se svými největšími úspěchy. Právě pan Kříž, jako učitel tělesné výchovy, se výrazně angažoval v rozvoji sportu na škole. Díky jeho snahám pak byl na škole založen Školní sportovní klub. Ve školním roce 1997/1998 se poprvé uskutečnil Maratonský běh Emila Zátopka, který se konal na oslavu 100. výročí atletiky a zároveň 75. narozenin Emila Zátopka. Škola pak oslavenci, stejně jako jeho úspěšné manželce, poslala blahopřání. Aby se mohli žáci na mnohé sportovní soutěže připravovat, rozhodla se škola v prostorách bývalé kotelny vybudovat posilovnu. Zájem školy však nebyl pouze v rovině sportovní, vznikla totiž nová učebna dějepisu a zeměpisu, bývalá učebna chemie byla přeměněna v posluchárnu a výuka jazyků byla uskutečňována v nové učebně jazyka německého. Škola získávala nový, praktičtější vzhled. Právě v tomto roce vznikla velmi oblíbená tradice, kdy se žáci 9. tříd loučili se školou symbolickým posledním zvoněním. (SOkA, Hodonín, Kronika obce Hroznové Lhoty v letech 1991-2001)

V roce 1998 dochází k definitivnímu přesunutí dvou tříd ze školy v Tasově do Hroznové Lhoty. Tentýž rok je velmi významný pro školní časopis, ten své třetí výročí oslavil vskutku velkolepě. Žáci totiž uskutečnili rozhovory s olympijským vítězem v rychlostní kanoistice Martinem Doktorem, s paní Dagmar Havlovou a herečkou Michaelou Kuklovou. Právě herci, filmaři a producenti, kteří se podíleli na pohádce Z pekla štěstí, v březnu navštívili místní školu, kde pak žáci měli možnost vidět premiérové promítání této pohádky. V roce následujícím se na škole konala další premiéra, tentokrát filmu Fontána pre Zuzanu. Školu navštívila herečka Eva Vejmělková a režisér Dušan Rapoš. (SOkA, Hodonín, Kronika obce Hroznové Lhoty v letech 1991-2001)

3.6 Škola v novém tisíciletí

V roce 2001 dosáhla škola významného milníku, právě v tomto roce totiž uplynulo 50 let od postavení nové školní budovy. Protože se škola ani tímto výročím nenechala ukolébat k nečinnosti, oslavila tuto událost prací. Se začátkem nového školního roku 2001/2002 probíhala na škole nejen příprava na nový rok, ale i na stavební práce, jelikož u školy mělo vzniknout tenisové a volejbalové hřiště. Již v průběhu prázdnin se učitelé i žáci účastnili brigád, aby sami pomohli k jejich vzniku. Na konci školního roku pak bylo antukové sportoviště slavnostně otevřeno. (Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika Hroznové Lhoty 2001-2017)

Učitelství kolektiv čítal celkem 18 učitelů, z nichž bylo 6 mužů. Všichni se pak zapojovali do vzdělávání 299 žáků. O vyžití žáků se učitelé starali i tím, že vedli dohromady 24 zájmových kroužků. Nebyli to však pouze učitelé, jelikož několik těchto kroužků si vzali pod patronát i rodiče žáků. Díky nim pak na škole fungoval kroužek stolního tenisu, vyšívání nebo aerobik. Ve stejném roce získala obec významné ocenění, 15. 9. 2001 byla totiž vyhlášena „Vesnicí roku Jihomoravského kraje“, tato událost se dotkla i školy, která zahájila přípravy kulturního programu, který měl být uskutečněn při slavnostním předávání ocenění. (Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika Hroznové Lhoty 2001-2017)

Škola se velmi zajímala o sport a účastnila se mnohých turnajů a sportovních akcí, některé pak sama pořádala. Zvláště významným sportovním počinem je jistě štafetový maraton Emila Zátopka, který se každoročně koná v Hroznové Lhotě a kterého se kromě místní školy účastní i okolní školy, je to tedy vskutku velká událost. Tento maraton probíhá vždy ke konci září a účastní se ho žáci jak prvního, tak druhého stupně. Žáci prvního stupně běží takzvanou Zátopkovu pětku, ta obsahuje štafetový běh po 200 metrech a za každý tým běží 25 závodníků. Zátopkova pětku nebývá pořádána současně s během maratonu, především z organizačních důvodů je uskutečňována o něco později. Co se týká žáků druhého stupně, zde je náročnost trati již přeci jen vyšší, proto každý závodník běží úsek dlouhý jeden kilometr. Mnohokrát se této sportovní akce účastnila významná osobnost a mezi pravidelné členy lze zařadit i seniorského běžce pana Hánu a mistra světa v jízdě na vysokém kole pana Josefa Zimovčáka, kteří trať zdolávají již s jakousi tradicí. V jubilejním roce 2001/2002 pak váženým hostem byla Helena Fibingerová. Mistryně světa ve vrhu koulí se pak ujala důležité role, když celý závod odstartovala. (Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika Hroznové Lhoty 2001-2017)

Žáci se během celého roku účastnili volejbalových turnajů, turnajů sálové kopané, florbalu, atletických soutěží a v únoru žáci 7. ročníků vyrazili na lyžařský kurs do Karlova pod Pradědem, jak je tomu na škole zvykem. Nebyly to však pouze sportovní aktivity, žáci byli úspěšní i v dalších soutěžích, dařilo se v recitační soutěži, v pěvecké soutěži a žáci zdravotnického kroužku se pak zúčastnili zdravotnické soutěže. V průběhu jarních prázdnin, kdy se děti těšili ze zimních radovánek, se zaměstnanci školy činili, jelikož bylo na škole instalováno nové osvětlení, třídy byly vymalovány, pokračovalo se v budování kabinetu tělesné výchovy, žákovské lavice prošly opravami a nakonec byla instalována nová keramická tabule v učebně chemie. (Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika Hroznové Lhoty 2001-2017)

Pro žáky byla přínosná beseda s osobami trpícími poškozením zraku. Tito hosté děti velmi zaujali svým vyprávěním o životě se svým hendikepem, ale ukázka výcviku slepeckého psa sklidila u žáků největší úspěch. S těmito hosty se i v dalších letech žáci setkávali, jelikož pravidelně do školy docházeli, aby s žáky hovořili na téma zrakového postižení a dalších obtíží s ním spojených. Školní rok bylo možno uzavřít jako velmi povedený i díky výborným výkonům žáků jak v oblasti sportovní, tak i oblasti vědomostní a kulturní. (Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika Hroznové Lhoty 2001-2017)

Školnímu roku 2002/2003 předcházely práce na škole, uskutečňované v průběhu letních měsíců. Došlo k výměně krytiny na školní budově a byly ukončeny práce kabinetu tělesné výchovy. Škola nebyla lhostejná ani k potřebám škol zasažených srpnovými povodněmi, finanční obnos z uspořádané sbírky, který byl navýšen o částku získanou sběrem papíru, putoval do školy v Křešicích, dále se žáci školy účastnili benefičního koncertu, jehož výtěžek pomohl škole ve Veselí nad Lužnicí. (Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika Hroznové Lhoty 2001-2017)

Školu se svým výukovým programem, pojednávajícím o Africe, navštívili čtyři přednášející, kteří pocházeli skutečně z Afriky, avšak v České republice studovali. Tento program byl pojat zábavnou formou, žáci se dozvěděli o životě na vzdáleném kontinentu, měli možnost naučit se typické písně a tance, které doprovázeli hrou na bubny. Další poučnou událostí byla každoroční protidrogově zaměřená přednáška, nově se pak uskutečnila přednáška člena společnosti ACET, který žáky seznámil s riziky nemoci AIDS. (Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika Hroznové Lhoty 2001-2017)

Velmi dobrou spolupráci škola navázala s pedagogicko-psychologickou poradnou v Hodoníně a jejími pobočkami v Kyjově a Veselí nad Moravou. Především byl oceněn

přístup pracovníků této poradny při konzultacích poskytovaných pedagogům ve věci výchovy a vzdělávání žáků. (Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika Hroznové Lhoty 2001-2017)

Tento školní rok přinesl i změnu názvu školy, která se stala příspěvkovou organizací a spojila se se školou mateřskou. Nový název školy zněl Základní škola a mateřská škola Hroznová Lhota. Další změna zahrnovala prostory školy. Bylo vybudováno administrativní a řídicí centrum, z prostor bývalých svobodáren vznikly kabinety pro učitele. Také mateřská škola musela projít mnohými opravami, které budova nutně potřebovala. (Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika Hroznové Lhoty 2001-2017)

V rámci akce světové humanitární organizace UNICEF škola odeslala do Prahy plátěnou panenku, na jejíž výrobě se žáci podíleli. Právě v Praze byly později tyto panenky ze škol draženy a finanční obnos takto získaný pak byl využit pro zakoupení očkovacích vakcín pro děti ze zemí Afriky. Škola se ráda a často zapojovala do podobných akcí, jelikož chtěla žákům ukázat, že je třeba pomáhat osobám v nouzi a ohroženým (Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika Hroznové Lhoty 2001-2017)

Žáci školy stejně jako v předchozích letech dosahovali značných úspěchů ve volejbalu, florbalu a také atletice, za výrazný nespportovní úspěch lze považovat ocenění žáka školy na mezinárodním dětském folklorním festivalu, kde v konkurenci mnoha talentovaných zpěváků se stal „Stříbrným zpěvákem roku 2003“. (Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika Hroznové Lhoty 2001-2017)

Následující školní rok 2003/2004 byl poznamenán stávkou učitelů, do které se zapojili i vyučující místní školy. Učinili tak především díky plánovaným změnám státního rozpočtu, který ohrožoval jejich již tak špatné platové podmínky. Školní rok tak byl oficiálně zahájen až 2. září 2003. Stav školy k tomu dni byl následující, počet žáků klesl na 286, učitelů pak bylo 21 a vychovatelky na škole působily dvě. Učitelé stejně jako v letech předchozích doplňovali si své vzdělání různými školicími akcemi, tento rok se jednalo především o kurz počítačové gramotnosti a kurz anglického jazyka. (Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika Hroznové Lhoty 2001-2017)

Jako teprve čtvrtá škola v republice se místní škola zapojila do dalšího projektu, který tentokrát zaštitovala humanitární organizace ADRA. Jednalo se o projekt adopce na dálku, kdy žáci společně s učiteli takto adoptovali dívku jménem Bala. Tato dívka pocházela z Bangladéše a tato adopce jí umožnila získání řádné výchovy a vzdělání, na kterou by bez finanční podpory školy dívčina rodina neměla prostředky. Dívka se stala skutečnou součástí života školy, jako příklad lze uvést nápad jednoho z učitelů, aby žáci sbíraly neplatné deseti

a dvacetihalérové mince. Ty pak byly odeslány do spořitelny a škola za ně obdržela finanční obnos, který byl následně využit k zakoupení vánočního dárku pro Balu. (Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika Hroznové Lhoty 2001-2017)

Pro zpestření všedního školního dne škola dne 5. 11. zahájila akci s názvem „Barevný den“. Každá třída prvního stupně získala konkrétní barvu, v ten den si žáci spolu s učiteli oblekli oblečení dle přidělené barvy. Někteří to pojali velmi kreativně, proto nebylo k vidění pouze barevné oblečení, ale v některých případech i vlasy. (Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika Hroznové Lhoty 2001-2017)

Na den 18. června 2004 jen tak nezapomenou milovníci a milovnice letadel. Ke škole totiž přiletěl z Přerova vojenský vrtulník. Žáci obdivovali stroj zevnitř i zvenku a posádka jim trpělivě odpovídala na jejich dotazy. Tato posádka se do Hroznové Lhoty v dalších letech vydávala pravidelně a ani tato akce žákům nezevšedněla. (Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika Hroznové Lhoty 2001-2017)

Konec roku pak měl nádech daleko tíživější, než jaký přinášely zábavné akce uskutečňované v průběhu roku. Škola se po vzoru mnoha dalších škol účastnila Dne smutku, aby projevila úctu k památce učitele Šíbla, který byl zavražděn svým žákem. Právě tato událost dala silný impuls k diskuzím s žáky na téma postupně sílící agresivity, jejíž příčinou mimo jiné mohou být okolní prostředí a nevhodně trávený volný čas. (Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika Hroznové Lhoty 2001-2017)

V průběhu roku byl učiněn další krok ke zlepšení prostředí školy, pro celý první stupeň byly zakoupeny nové lavice s židlemi pro žáky a také katedry pro učitele. Nově byl na škole otevřen školní bufet, kde si žáci i učitelé mohli zakoupit svačiny a občerstvení, ale i některé školní potřeby. (Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika Hroznové Lhoty 2001-2017)

Ve školním roce 2004/2005 se školy citelně dotkl úbytek dětí, který byl zaznamenán již v předešlých letech. Některé pobočky při třídách byly rušeny a došlo k jejich sloučení v třídu jednu. Tím se na škole uvolňovaly místnosti, pro které bylo třeba najít využití. S novými místnostmi měla škola brzy nové plány, a to takové, že v přízemí byla zřízena herna pro děti a počítačová učebna získala větší prostory. (Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika Hroznové Lhoty 2001-2017)

Škola pracovala na zlepšení školy po mnoha stránkách, ale měla zájem získávat názory a postřehy i od žáků, kteří školu vnímali z jiné perspektivy než učitelé a zaměstnanci. Aby mohlo docházet ke zlepšování stavu školy, byla pořízena „schránka důvěry“, kam mohli své podněty či stížnosti žáci bez obav vložit. Schránka byla pravidelně kontrolována a tím byla

zajištěna včasná reakce na připomínky i přínosné podněty. (Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika Hroznové Lhoty 2001-2017)

Již delší dobu probíhala spolupráce mezi školou a VIS Bílé Karpaty, jejíž pracovníci prováděli pro 1. i 2. stupeň osvětové přednášky pojednávající o ekologii. Díky těmto pracovníkům následně proběhla i exkurze do chráněné lokality Tůňky. Snahy o zvýšení povědomí o ekologii mohly být realizovány v rámci ekologické výchovy, kdy byli žáci poučeni o chování v souladu s ekologickými principy, mimo jiné byli informováni o třídění odpadků. Aby své poznatky mohli žáci uvést ihned do praxe, byly do všech tříd umístěny kontejnery na třídění odpadu. (Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika Hroznové Lhoty 2001-2017)

To, že žáci školy měli velmi blízký vztah ke zpěvu a nepostrádali ani soutěžního ducha, bylo známo. Proto na poděť učitele hudební výchovy byla uspořádána školní soutěž Superstar. Zájem žáků byl velký, soutěžit mohli jak jednotlivci, tak i páry, pro něž byla vytvořena kategorie Duostar. Zahájit tuto soutěž byl ze strany školy velmi povedený krok a školní Superstar zaujala i místní média. (Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika Hroznové Lhoty 2001-2017)

Hned začátkem školního roku 2005/2006 se škola zapojila do další ekologické akce, tentokrát v rámci „Evropského týdne mobility“. Většina žáků společně s mnohými učiteli vystřídala dopravu autem či autobusem za dopravu o dvou kolech, která byla poháněna vlastním úsilím. Ano, řeč je skutečně o kole. S touto výzvou nakonec neměli žáci problém, proto byla celá akce vnímána jako velmi zdařilá. (Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika Hroznové Lhoty 2001-2017)

Pedagogický sbor vnímal jako velmi důležité připravit se na celoplošné zavádění rámcového vzdělávacího programu, proto se zúčastnili učitelé školení na Základní škole Lysice, která již podle programu funguje. Pedagogové si tak mohli předávat zkušenosti a diskutovat o novinkách, nesnázích i přínosech, které vzdělávací program pro školy přináší. (Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika Hroznové Lhoty 2001-2017)

V průběhu předvánočních dnů byl pro žáky 1. stupně připraven týden řemesel. Do školy byli přizváni řemeslníci, kteří žákům ukazovali mimo jiné paličkování, háčkování, pletení korbáčů, výrobu píšťalek, keramiky a dalších zajímavých prací. Zároveň žáci měli možnost seznámit se s dobovými předměty a ochutnat tradiční starodávnou kuchyni. (Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika Hroznové Lhoty 2001-2017)

Důležitým dnem byl pro žáky devátých tříd 24. duben 2006. Tehdy poprvé žáci, kteří měli zájem ve studiu pokračovat na středních školách, museli k přihlášce přiložit i výstupní

hodnocení, které obsahovalo nejen údaje o prospěchu žáka, ale podávalo i informace o jeho vlastnostech a osobnostních rysech. (Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika Hroznové Lhoty 2001-2017)

O necelý měsíc později se konalo slavnostní otevření víceúčelového hřiště u školy. To byla velká událost pro školu, která se velmi angažovala ve sportovním vyžití žáků a shodou okolností pak otevření hřiště bylo jakousi oslavou toho, že škola právě v tomto roce obhájila prvenství mezi školním sportovními kluby v celém okrese. (Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika Hroznové Lhoty 2001-2017)

V průběhu prázdnin došlo k dalším opravám a inovacím na škole, z nichž nejvýraznější byla výměna oken spolu se zateplením budovy a následným provedením fasády. K zafinancování těchto rozsáhlých prací bylo využito státní dotace, která činila 7 milionů korun. Aby mohl být školní rok 2006/2007 zahájen v řádném termínu, účastnili se úklidových prací nejen učitelé a zaměstnanci školy, ale i dobrovolníci. Nově byl před školou vybudován přístavek na kola, který byl vzápětí využit během akcí „Den bez aut“ a „Týden mobility“. (Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika Hroznové Lhoty 2001-2017)

Dne 30. listopadu roku 2006 se žáci i učitelé sešli v tělocvičně školy, aby oslavili 55. výročí založení nové školy. Při příležitosti oslav se konala školní akademie a v přízemí školy byla instalována výstava zachycující historický vývoj školy a návštěvníci měli možnost vidět i fotografie, které zachycovaly školu v různých letech jejího fungování. (Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika Hroznové Lhoty 2001-2017)

Konec roku přinesl žákům 9. tříd novou zkušenost. Tito žáci totiž měli za úkol absolvovat zkoušku z fyziky a jejích zákonů. Cílem bylo, aby byli žáci schopni vysvětlit a popsat před komisí učitelů jevy kolem nás. Přestože tato zkouška budila obavy, všichni nakonec úspěšně obstáli. (Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika Hroznové Lhoty 2001-2017)

Nový školní rok 2007/2008 se nesl v podobném duchu jako léta předchozí. Žáci byli aktivní ve sportovních soutěžích, účastnili se řady olympiád a škola pro ně v průběhu roku přichystala mnoho zajímavých akcí. Z těch sportovních úspěchů nelze nezmínit událost, která bilancování na konci roku ještě více zpříjemnila. Škola totiž dosáhla velkého úspěchu, když žáci v celonárodním kole atletické soutěže pro I. stupeň s názvem Kinderiáda v konkurenci 42 škol obsadili vynikající 5. místo, škola tento úspěch ještě vylepšila, když o dva roky později celou soutěž vyhrála a jako odměnu získala 150 tisíc korun. (Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika Hroznové Lhoty 2001-2017)

Škola se v průběhu roku stala průkopníkem v oblasti internetových žákovských knih. Nový systém škola zřídila jako vůbec první škola v okrese Hodonín a tato novinka rodičům umožnila získat větší přehled nejen o prospěchu svých dětí, ale i nejnovějším dění ve škole a připravovaných akcích. Dne 4. prosince, přestože byl běžný pracovní den, byla škola prázdná. Důvodem byla stávka, kterou učitelé dávali najevo svůj nesouhlas se zamýšlenými změnami v oblasti financování školství. Reálně hrozilo, že v důsledku nedostatku financí dojde k problematickému zajišťování učebnic, pomůcek a vybavení škol, bude ohroženo další vzdělávání pedagogických pracovníků, kterým měly být sníženy i mzdy. Od ledna pak na škole fungovalo školní poradenské centrum, jejíž členové byli pan ředitel Kříž, pan zástupce Šimlík a výchovná poradkyně paní Lukešová. Toto školní centrum navázalo spolupráci i s pedagogicko-psychologickou poradnou a speciálně pedagogickým centrem. (Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika Hroznové Lhoty 2001-2017)

V roce následujícím roce se škola nadchla výkony dvou žaček 5. třídy, které si skvěle vedly v televizím pořadu „Věříš si?“. Škola také velmi prožívala úspěchy florbalistek. Ty získaly titul „Mistryně Jihomoravského kraje“ a v roce 2009/2010 pak florbalistky školy získaly v republikovém finále úžasné 3. místo. (Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika Hroznové Lhoty 2001-2017)

Rok 2010/2011 se nesl v duchu školního jubilea, jelikož škola slavila 60. výročí svého vzniku. Odměnou škole byli žáci, kteří školu důstojně reprezentovali v mnoha disciplínách a na samotný závěr roku byla pořádána školní akademie, kde žáci školy nacvičili zábavný program plný hudby, zpěvu, tance a recitačních vystoupení. (Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika Hroznové Lhoty 2001-2017)

Před zahájením školního roku 2011/2012 byla škola opět centrem změn a úprav. Škola byla vymalována, do šaten byly pořízeny nové skříně, učebna informatiky byla vybavena novými počítači, na hřišti školy proběhla rekonstrukce doskočiště a před budovou školy došlo k úpravě chodníku. Obcí nově procházela Stezka Joži Uprky, jejíž trasa byla lemována informačními tabulemi o místním umělci. Na škole byla provedena ještě jedna úprava a to v souvislosti s uplynutím 150 let od narození malíře. Na počest tohoto výročí od 1. září 2011 škola nese v názvu jeho jméno. Dne 22. října pak před školou byla slavnostně odhalena busta Joži Uprky. V tomto školním roce se do popředí dostaly skvělé výkony žáků v oblasti matematických, fyzikálních a biologických soutěží, následovaly pak úspěchy v recitačních kolech. (Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika Hroznové Lhoty 2001-2017)

Ve školním roce 2012/2013 si pak škola připomínala výročí příchodu Cyrila a Metoděje na Velkou Moravu. Jednak ve spolupráci se Základní uměleckou školou z Veselí nad Moravou uspořádala akademii v prostorách místního kostela. Pro školní rok pak byl přichystán program s názvem „Cesta svou bratří“, do kterého se škola zapojila. V rámci tohoto programu proběhla výtvarná a literární soutěž, které byly zakončeny výlety na Velehrad. Právě v literární soutěži se žák 8. třídy prezentoval slohovou prací vysoké úrovně, za kterou mu bylo v Arcibiskupském paláci v Praze z rukou kardinála Berana uděleno ocenění za 2. místo v této soutěži. (Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika Hroznové Lhoty 2001-2017)

V novém školním roce se škola zapojila do dalšího projektu, tentokrát se jednalo o projekt „Rodilý mluvčí v hodině anglického jazyka“. Tento rodilý mluvčí z Velké Británie každý týden školu navštěvoval a jeho úkol bylo žáky seznámit se základy anglického jazyka a správné výslovnosti. Tento program byl nejprve odzkoušen v průběhu pilotních hodin, na kterých mohli být přítomni i rodiče žáků. Historicky největšího úspěchu školy v soutěži „Bible a my“ dosáhla žákyně 7. třídy, když v celostátním kole obsadila 1. místo. Protože ke konci předchozího školního roku odešel do starobního důchodu zástupce ředitele pan Šimlík, v novém roce na jeho místo nastoupil z řad učitelů Ing. Josef Pavlica. (Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika Hroznové Lhoty 2001-2017)

V průběhu letních měsíců jako obvykle probíhaly úpravy a inovace na škole, ale prázdniny předcházející školnímu roku 2014/2015 přinesly novinku. V prostorách školy se poprvé pořádal anglický tábor s rodilými mluvčími. Začátkem roku byla škola účastníkem projektu „Tablety do škol“. Další projekty nového školního roku zahrnovaly jednak osvojení pravidel správného třídění odpadu, ale zaměřovaly se i na vyhledávání talentovaných žáků. Tito žáci měli možnost účastnit se akcí, na kterých mohli měřit síly se svými ploužáky v oblasti výtvarné, herecké, hudební, literární disciplíny a dalších. (Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika Hroznové Lhoty 2001-2017)

Ve druhém měsíci školního roku 2015/2016 žáci školy dostali příležitost zlepšovat své jazykové schopnosti nejen díky pravidelným návštěvám rodilých mluvčí, ale i díky týdennímu vzdělávacímu pobytu v Londýně. Pod vedením učitele se žáci seznamovali se s tamějšími zvyky a kulturou, což pro ně byla přínosná zkušenost. Tento školní rok byl v dobrém slova smyslu opět poznamenán významnou událostí, škola totiž dosáhla milníku 65 let od jejího založení. Nikoli oslavou, ale nepříliš milou zkušeností byla návštěva České školní inspekce, které provedla kontrolu stavu školy. O to chmurnější byla nálada mezi pedagogy, když se dozvěděli, že tato kontrola byla provedena na základě anonymního

podnětu. Nakonec ale škola i toto nelehké období překonala a ke konci srpna skutečně oslavila své výročí. Žáci na počest školy připravili akademii, kde prezentovali nejen svůj taneční a pěvecký talent, ale součástí programu byly i sehrané scénky a recitační pásma. (Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika Hroznové Lhoty 2001-2017)

Do nového školního roku 2016/2017 škola vstoupila zrekonstruovanými prostorami družiny, vymalovanými třídami a nově vybavenými žákovskými dílnami. Celoroční práce pedagogů a žáků měla být organizována podle programu „Olympiáda u nás“, právě motiv olympiády měl v žácích vzbudit soutěživost a chuť dosahovat co nejlepších výsledků jak v oblasti, sportu, tak i vzdělání, kultury a rozvoje osobnosti. V průběhu roku za úspěchy žáci získávali body, které se ke konci roku sečetly a došlo k vyhodnocení nejlepšího „olympionika“. Konec roku byl stejně jako celý rok koncipován v duchu olympiády, proto si jednotlivé třídy připravily krátký program, v průběhu kterého ostatní žáky školy seznamovaly se státem, který reprezentovaly. Aby bylo dodáno na autentičnosti, nechyběly ani vlajky států a patřičné oblečení. Na konci školního roku se se školou neloučili pouze žáci devátého ročníku, ale i pan ředitel Lubomír Kříž, který školu opouští po 20 letech. Novým ředitelem se stal bývalý zástupce ředitele pan Ing. Josef Pavlica. (Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika Hroznové Lhoty 2001-2017)

4 Osobnosti obce

V Hroznové Lhotě žilo několik významných osobností, které měly již za svého života nebo až posmrtně jistý vztah k místnímu školství.

4.1 Josef Pavlica

Narodil se 14. února roku 1851 v Hroznové Lhotě a zemřel 23. května 1906 v Karlových Varech. Byl synem rolníka a on sám se zpočátku zabýval převážně hospodařením. (SOkA, Hodonín, Vlastivědný materiál hodonínského okresu, Hroznová Lhota, Význační rodáci) Vypracoval se a od roku 1876 byl starostou Hroznové Lhoty. Za období, kdy vykonával svou funkci, v obci došlo k množství přínosných změn, mezi které lze počítat výstavbu nového hřbitova, opravu kostela nebo zřízení četnické stanice v obci. (Junek, 2004, s. 62) Zasloužil se i o vznik nové školní budovy, která byla postavena roku 1879 a byla tou dobou tolik v obci potřebná. Kromě toho byl velmi aktivní v rámci několika sdružení, mezi které lze zařadit místní školní radu, v níž byl předsedou a okresní školní radu v Uherském Hradišti, ve které byl členem. Mimoto byl zvolen do moravského zemského sněmu. Stal se čestným občanem několika okolních obcí a byl hrdým držitelem zlatého záslužného kříže s korunou. (SOkA, Hodonín, Vlastivědný materiál hodonínského okresu, Hroznová Lhota, Význační rodáci)

4.2 Prof. MUDr. František Šantavý, DrSc.

Narodil se roku 1915 jako syn řídícího učitele a hroznolhotského rodáka Františka Šantavého. (SOkA, Hodonín, Kronika obce Hroznové Lhoty v letech 1923–1962) Vystudoval gymnázium ve Strážnici, po jeho ukončení byl přijat na lékařskou fakultu v Brně. Jeho hlavním zájmem byla výzkumná činnost v teoretických oborech medicíny. Studia měl dokončit v roce 1939, avšak kvůli politickému dění v zemi k tomu nedošlo. Ale ani nepříznivý vývoj událostí jej neodradil od jeho záměru pokračovat ve výzkumné práci. Proto během týdne pracoval jako chemik v Baťových závodech a o víkendech se věnoval práci v laboratoři nemocnice v Uherském Hradišti. Po válce studia konečně dokončil a byl pozván do Olomouce, kde se podílel na obnovení univerzity. Zde dosáhl úspěchů, když byl roku 1948 jmenován mimořádným profesorem lékařské biologie a posléze roku 1955 profesorem lékařské chemie. Stal se vedoucím chemického ústavu Univerzity Palackého v Olomouci. Během svého výzkumu se zabýval alkaloidy ocúnu a máku. Jím zjištěné poznatky vedly k využívání látky obsažené v alkaloidech ocúnu–demekolcinu, která je využívána k léčbě

leukémie. (Junek, 2004, s. 166) Za úspěšný výzkum alkaloidů izolovaných z různých druhů ocúnů mu na návrh vlády Československé republiky byla dne 25. dubna 1957 udělena prezidentem republiky Státní cena Klementa Gottwalda. (SOkA, Hodonín, Kronika obce Hroznové Lhoty v letech 1923–1962) Zemřel v roce 1983. (Junek, 2004, s. 166)

4.3 Joža Uprka

Narodil se 26. října roku 1861 v nedaleké obci Kněždub. (Bendová et al., 2011, s. 20) Rod Uprků pocházel z Boršic u Hluku a členové se původně jmenovali Huprci, později však došlo k odstranění prvního písmena příjmení. (Filip, Štědrá, 2000, s. 110) Byl jedním ze čtyř dětí, měl sestru Alžbětu a dva bratry Martina a Františka, který byl uznávaným sochařem. (Bendová et al., 2011, s. 20)

Až do roku 1873 navštěvoval obecnou školu v Kněždubě, poté do roku 1878 studoval na gymnáziu ve Strážnici. Následovalo studium na německém učitelském ústavu v Olomouci, avšak po několika dnech přestoupil na vyšší gymnázium, dnes nesoucí název Slovanské gymnázium. Jeho studijní výsledky nebyly příliš dobré, začal se více zaměřovat na kresbu a malbu. V rámci gymnázia se účastnil mimořádných kurzů kreslení, čímž se připravoval na přijímací zkoušky na pražskou Akademii. Byl přijat a na Akademii studoval od roku 1881 až do 1884, kdy vyvrcholily jeho neshody s profesorem a Uprka se rozhodl ve studiu pokračovat na malířské Akademii v Mnichově. Při studiu v Mnichově nastalo krátké přerušení studií, na Akademii se však opět vrátil. Po tomto návratu setrval pouze dva semestry, po jejich absolvování se studiem nadobro skončil a odešel zpět na Moravu, kde se plně věnoval tvorbě inspirované venkovským životem. (Bendová et al., 2011, s. 20–24)

V celém jeho díle se odrážela fascinace oblastí, ve které žil, jejími zvyky, obyčejí, lidmi a kroji. Mezi jeho nejznámější díla patří *Pouť u svatého Antonínka* a *Jízda králů*. (Filip, Štědrá, 2000, s. 115) První zmíněné dílo bylo roku 1894 vystaveno v pařížském Salon de la Société des artistes français, kde se dočkalo obrovského úspěchu, získalo totiž významné ocenění *Mention honorable*. (Bendová et al., 2011, s. 29) Za stejné dílo mu byla Českou akademií udělena zlatá medaile. (Filip, Štědrá, 2000, s. 116)

Jeho osobní život provázely těžké zkoušky. Nejprve mu zemřel nejstarší syn Josef, který zdědil po otci talent, ale ve čtrnácti letech vinou úrazu hlavy zemřel. Jeho druhý syn Jan otcův talent nezdědil, celý život žil ve stínu svého úspěšného otce a v období války měl spolupracovat s Němci. Pro tuto záležitost byl později vyslýchán, k odsouzení ale nedošlo, Uprka byl shledán jako nesvéprávný. Třetím dítětem byla dcera Božena a posledním dítětem

byl syn Petr, který velmi brzy po porodu zemřel. Manželkou Joži Uprky byla lidová malířka Anežka Králíková. Její zádumčivá, melancholická povaha, vyčerpání, a konečně skutečnost, že dvě z jejích dětí zemřely, to vše se podepsalo na jejím duševním zdraví. Od roku 1905 byla Anežka Uprková Králíková hospitalizována v léčebném ústavu v Kroměříži, kde zůstala až do své smrti v roce 1959. Právě nemoc ženy Uprku silně zasáhla, potýkal se s problémy ve své tvorbě, nemohl nalézt klid a soustředění, navíc doma zpočátku neměl nikoho, kdo by se postaral o malé děti. (Filip, Štědrá, 2000, s. 120)

Za svůj život vytvořil mnoho více či méně známých děl, díky kterým mohly krásy Slovácka obdivovat i lidé pocházející z různých částí Evropy. Byl uznávanou osobou v uměleckých kruzích, což dokazuje i návštěva francouzského sochaře Augusta Rodina, britského politika R. W. Setona Watsona nebo Uprkova blízká přátelství s bratry Mrštíkovými, Leošem Janáčkem, Zdenkou Braunerovou a mnoha dalšími. (Filip, Štědrá, 2000, s. 123-124)

Zemřel dne 12. ledna 1940 o půl páté ráno ve svém domě v Hroznové Lhotě. Pohřeb se konal o dva dny později, Joža Uprka byl pochován na hřbitově v Kněždubě vedle svého bratra Františka. (Bendová et al., 2011, s. 56) V obecní kronice je věnována velká pasáž této smutné události, které se účastnili členové rodiny spolu s mnoha občany přilehlých vesnic (v kronice uvedeno označení „dav“) a čestných hostů. Byla to podle všeho velká událost, loučit se s mistrem Uprkou, jak jej v kronice nazvali. Přidávám poslední věty textu z kroniky, které výstižně uzavírají konec životní pouti Joži Uprky. (SOkA, Hodonín, Kronika obce Hroznové Lhoty v letech 1923–1962)

„Všemi přítomnými však proniká silné dojetí, když se ozve nápěv písně: Maloval ňa malér... Prostý, a přitom velkolepý tento pohřeb zůstane provždy v mysli každého přítomného.“ (SOkA, Hodonín, Kronika obce Hroznové Lhoty v letech 1923–1962)

Slovácký umělec byl považován za natolik významnou osobnost obce, že od roku 2011 místní škola nese v názvu jeho jméno. Celý název školy zní Základní škola a mateřská škola Joži Uprky Hroznová Lhota. Spojitost osobnosti malíře se školou připomíná i busta, která se nachází před budovou zmiňované školy a která byla vytvořena jedním z Uprkových pravníků. (Kříž, Výroční zpráva školy 2011/2012, 2012, s. 15)

Závěr

Ve své bakalářské práci jsem se primárně zabývala dějinami školství v Hroznové Lhotě. Události týkající se školy byly doplněny o zákony a novely, které udávaly podobu tehdejšího školství. Kromě stavu škol v obci jsem vcelku rozsáhle zpracovala i historii obce včetně zajímavých událostí a výročí. Doplnující částí mé práce byla pasáž věnovaná významným osobnostem vesnice, které více či méně měly vliv jak na obec a její fungování, tak i na místní školství.

Obec v průběhu let byla mnohokrát centrem dění a nejrůznějších šarvátek, její poloha poblíž uherské hranice tomu napomáhala. Obec spolu s okolními vesnicemi nedoplácela pouze na nevýhodnou geografickou polohu, ale i na náboženské vyznání, kdy se mnoho obyvatel po vzoru svých pánů hlásilo k vyznání jednoty bratrské. K značnému rozvoji došlo v období první republiky, v té době zástupci obce podnikali kroky ke zlepšení celkové podoby vesnice. Mnoho záměrů se podařilo uskutečnit, ale zároveň realizace několika plánů, mezi něž patřila i zamýšlená stavba měšťanky, byla násilně přerušena začátkem druhé světové války. Konec války občané velmi značně pocítili, protože někteří obyvatelé vesnice se do osvobozovacích bojů zapojili a nepokrytě rumunským vojákům pomáhali. Obec se z válečných útrap rychle vzpamatovala a v letech následujících byly provedeny již dříve plánované inovace a čile se rozvíjel kulturní ruch. Všechny tyto historické události jsou pouze doplňující k hlavní části práce pojednávající o školství, ale dle mého názoru své místo v práci mají a jsou podstatné i pro pochopení změn ve školství.

Vůbec první forma vzdělávání dětí v obci je datována ke konci 17. století, avšak informace nejsou rozsáhlé, jedná se spíše o drobné zmínky. Až v rámci událostí z roku 1807 je uvedeno, že obec vinou požáru přišla o školní budovu, což značně zkomplikovalo poměry v obci ještě po dobu několika následujících let. O vznik nové školní budovy se zasloužili zástupci Hroznové Lhoty, společně s předními činiteli přiškolených obcí. Zdánlivě byla do té doby neutěšená situace školství v obci zachráněna právě novou školní stavbou, avšak velmi brzy se ukázalo, že kvůli nedostatku prostor pro výuku dětí bude nutno opět nalézt nové řešení. Když už se v obci nacházely i školy lidová hospodářská a měšťanská, bylo zjevné, že dosavadní rozmístění školy ve čtyřech různých budovách není únosné. Stavba osmileté školy střední byla zahájena v roce 1947 a již v roce 1951 byly do nové budovy přestěhovány škola měšťanská i národní. Avšak rozvoj školství v obci neztěžovaly pouze nevhodné či chybějící prostory pro výuku žáků, i když se velkou měrou podílely i na dalších komplikacích. Jednou z nich byl i dlouhotrvající nedostatek učitelství, stejně jako

chybějící vybavení školy včetně pomůcek. Dalo by se říci, že nová školní budova přinesla v těchto ohledech vhodné podmínky pro řádnou práci žáků i učitelů. Značně zarážející pak byl spíše lhostejný přístup občanů vesnice k většině aktivit, které měly přinést zlepšení stavu školství v obci. Z mého pohledu byly nejzajímavější informace do roku 1950, později se záznamy o škole staly velmi monotónní a silně ideologicky zabarvené. Od roku 2000 se škola jevila jako velmi iniciativní, kdy se zapojovala do nejrůznějších projektů a akcí, což se odráželo i ve výkonech žáků.

Stanovený cíl popsat vývoj školství v Hroznové Lhotě pokládám na základě výše uvedeného za splněný. Stejně tak považuji i cíl písemně zachytit významné historické události obce za uskutečněný. V průběhu zpracovávání mé práce jsem čerpala z mnoha školních i obecních kronik a dalších archiválií, které jsem později vhodně doplnila o literaturu a další zdroje. Původně pro mě absence školní kroniky z let 1973 až 2000 představovala komplikaci, avšak díky důkladnému vedení obecních kronik a v nich se nacházejícím rozsáhlým pasážím o školství jsem potřebné informace doplnila. Pro svou práci jsem využila i nových poznatků, které jsem získala z rozhovoru s pamětníkem a které byly obohacující. Záměrem bylo, aby tato bakalářská práce obsahovala pravdivé informace a zároveň byla pro čtenáře poutavá. Považuji za nutné podotknout, že v práci uvádím pouze okrajově údaje o škole mateřské, škole lidové hospodářské a škole lidového umění, které se v obci nacházely. Jelikož ale školy hospodářská a lidového umění v obci nefungovaly příliš dlouho, rozhodla jsem se hlavní pozornost věnovat školám dlouhodobě se v obci vyskytujícím.

Seznam použitých pramenů a literatury

Seznam kronik a archiválií:

Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika újezdni měšťanské školy v Hroznové Lhotě, 1946–1955

Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika Hroznové Lhoty, 1956–1972

Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika Hroznové Lhoty, 2001-2017

SOkA, Hodonín, Kronika obce Hroznové Lhoty v letech 1923–1962

SOkA, Hodonín, Kronika obce Hroznové Lhoty v letech 1963-1982

SOkA, Hodonín, Kronika obce Hroznové Lhoty v letech 1983-1990

SOkA, Hodonín, Kronika obce Hroznové Lhoty v letech 1991-2001

SOkA, Hodonín, Újezdni měšťanská škola Hroznová Lhota, Konferenční protokoly 1945-1953.

SOkA, Hodonín, Vlastivědný materiál obce Hroznová Lhota 1924-1928, č. i. 17.

SOkA, Hodonín, Vlastivědný materiál hodonínského okresu, Památky kulturní obce Hroznová Lhota 1928-1929, č. i. 45.

SOkA, Hodonín, Vlastivědný materiál hodonínského okresu, Význační rodáci, Hroznová Lhota, č. i. 48.

SOkA, Hodonín, Vlastivědný materiál hodonínského okresu, Škola a její vývoj v obcích, Hroznová Lhota, č. i. 49.

Vlastní zdroj, záznam rozhovoru s pamětníkem v písemné formě uložen u autorky práce, realizován dne 30. 11. 2017.

Literatura:

BENDOVÁ, Eva, BEŇOVÁ, Katarína, FILIP, Aleš, et al. *Joža Uprka (1861-1940): Evropan slováckého venkova*. 1. Praha: Národní galerie, 2011. ISBN 978-80-7035-481-0.

BĚLINA, Pavel. *České země v evropských dějinách : 1756-1918*. Díl třetí. Pavel Bělina, Jiří Kaše, Jan P. Kučera. Vyd. 1. V Praze : Paseka, 2006. ISBN 80-7185-793-9.

CUHRA, Jaroslav. *České země v evropských dějinách : od roku 1918*. Díl čtvrtý. Vyd. 1. Praha: Paseka, 2006. 358 s. ISBN 80-7185-794-7.

- ČAPKA, František. *Dějiny země Koruny české v datech*. 3., opr. a dopl. vyd. Praha: Libri, 1999. ISBN 80-7277-000-4.
- DVORSKÝ, František. *Vlastivěda moravská: II. Místopis: Strážnický okres*. Brno: GARN, 2009. ISBN 978-80-86347-90-8.
- FILIP, Václav, ŠTĚDRÁ, Libuše. *Potomci slavných žijí mezi námi: co bylo i nebylo v televizním seriálu*. 2. Vyd. 1. Praha: Ottovo nakladatelství v divizi Cesty, 2000. 183 s. ISBN 80-7181-460-1.
- FRAIS, Josef, 1946-2013. *Reformy Marie Terezie a Josefa II. : (nejen v českých a moravských zemích)*. Josef Fraiss. Vyd. 1. Třebíč : Akcent, ISBN 80-7268-337-3.
- FROLEC, Václav, 1934-1992. *Slovácko : kapitoly z dějin Slovácka*. autorský kolektiv: Václav Frolec, Miloš Hynek, Jan Skácel, Miloš Trapl, Josef Unger, Metoděj Zemek, Alena Zimáková. V Brně : Muzejní spolek, 1978. Vlastivědná knihovna moravská ; č. 29. 372 stran, ISBN 54-004-79.
- JUNEK, M. *Hroznová Lhota*. Uherské Hradiště: Ottobre 12, 2004. 173 stran, ISBN 80-86528-44-8.
- KREJČÍŘ, Jaroslav. *Dějiny české : Chronologický přehled*. Dubicko: INFOA, 1995. 143 s. ISBN 80-901005-7-0 · obr., mp.
- KŘÍŽ, Lubomír. *Výroční zpráva školní rok 2011/2012 (Základní škola a mateřská škola Joži Uprky Hroznová Lhota)*. Hroznová Lhota, 2012.
- KŘÍŽ, Lubomír. *Sborník k 50. výročí ZŠ (1951-2001)*. Hroznová Lhota, 2001.
- NEKUDA, Vladimír. ed. *Veselsko: město Veselí nad Moravou*. Brno: Muzejní a vlastivědná společnost, 1999. Vlastivěda moravská. ISBN 80-85048-94-9.
- SKÁCEL, Jan. *Čtení o Strážnici*. Jan Skácel. Strážnice : Strážničan, 1965.
- SOMR, Miroslav. *Dějiny školství a pedagogiky*. Ved. aut. kol. Miroslav Somr. 1. vyd. Praha : Státní pedagogické nakladatelství, 1987. Učebnice pro vysoké školy. 359 s. ISBN 14-601-87.
- ŠTVERÁK, Vladimír. *Stručné dějiny pedagogiky*. Vladimír Štverák. Praha : Státní pedagogické nakladatelství, 1988. ISBN 14-680-88.
- Zahrada Moravy : vlastivědný sborník pro mládež župy Uh.-Hradišťské*. Ročník III. V Uh. Hradišti: Župa Uhersko-Hradišťská, 1926. 159 s. váz · il.

Internetové zdroje:

Mikroregion Strážnicko [online]. © 2013 [cit. 2018-01-17]. Dostupné z <<http://www.straznicko.cz>>

Hroznová Lhota: Oficiální internetové stránky [online]. 2015, 26.10.2015 [cit. 2018-01-18]. Dostupné z <<http://www.hroznovalhota.cz>>

Hroznová Lhota. Regionální informační servis [online]. [cit. 2018-04-14]. Dostupné z <<http://www.risy.cz>>

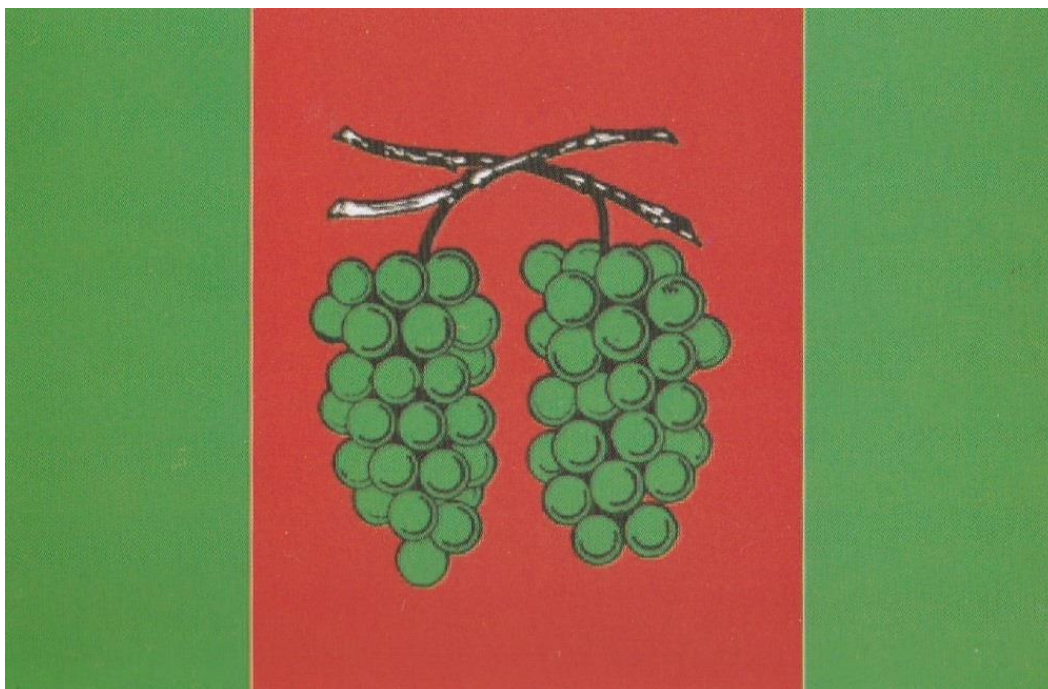
Seznam použitých zkratk

TJ	tělovýchovná jednota
CPO	civilní protiletadlová obrana
KSČ	Komunistická strana Československa
MNV	Místní národní výbor
ONV	Okresní národní výbor
KNV	Krajský národní výbor
SSSR	Svaz sovětských socialistických republik
JZD	Jednotné zemědělské družstvo
ACET	AIDS, Care, Education and Training
ADRA	Adventist development and relief agency
AIDS	Acquired Immune Deficiency Syndrome
UNICEF	Dětský fond Organizace spojených národů
VIS	Vzdělávací a informační středisko
č. i.	číslo inventáře
et. al.	a další

Přílohy

Seznam příloh:

1. Prapor obce Hroznová Lhota
2. Pohlednice zachycující oblast u kostela a část lipové aleje
3. Probíhající stavební práce na školní budově Hroznové Lhotě v roce 1947
4. Stavba Měšťanské školy v letech 1947-1951
5. Původní měšťanská škola, nyní škola základní před provedenými opravami
6. Základní škola po provedených úpravách
7. Busta Joži Uprky před Základní školou Joži Uprky v Hroznové Lhotě
8. Úvodní strana Školní kroniky Hroznové Lhoty zachycující léta 2001-2017
9. „Stará škola“, dnes se v budově nachází zdravotní středisko
10. Učitelství sbor Újezdní měšťanské školy v Hroznové Lhotě na konci školního roku 1945/1946
11. Učitelství sbor Obecné a Měšťanské školy v Hroznové Lhotě na konci školního roku 1945/1946
12. Učitelství sbor Základní školy v Hroznové Lhotě v roce 1961
13. Vila Joži Uprky v Hroznové Lhotě na počátku 20. století

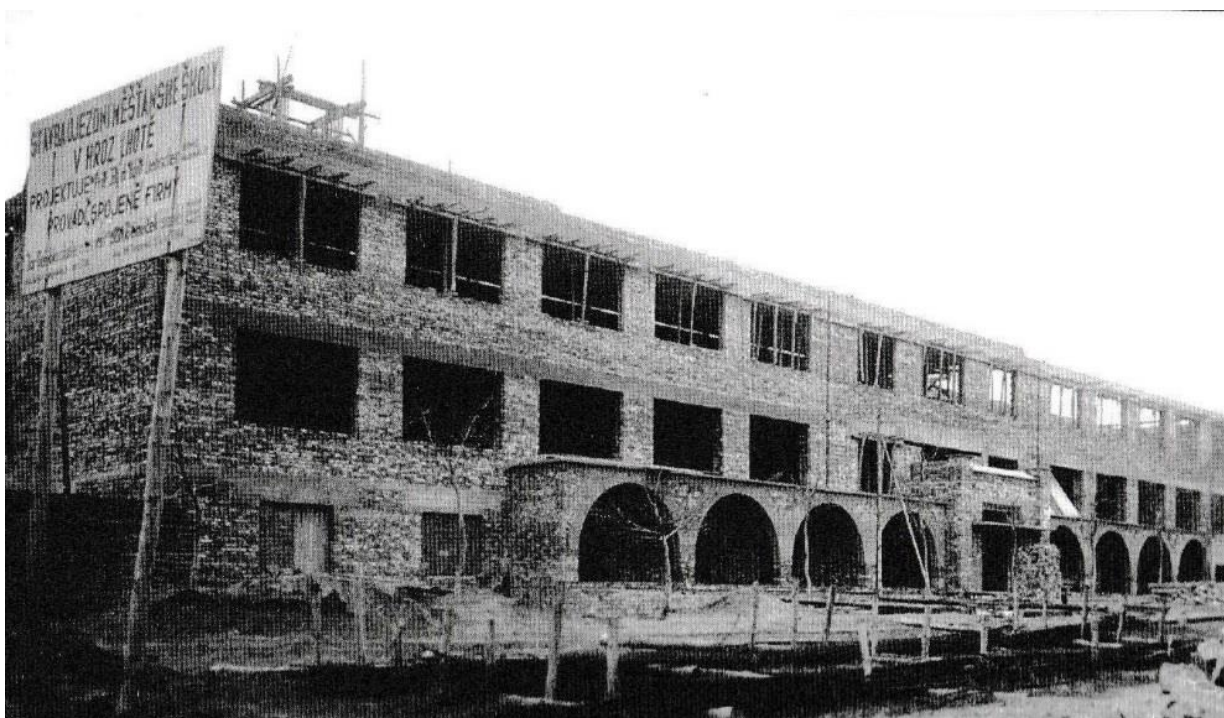
1. JUNEK, M. Hroznová Lhota. Uherské Hradiště: Ottobře 12, 2004. 173 stran, ISBN 80-86528-44-8.

2. Majitel pohlednice: pan Josef Benedík starší

3. Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika újezdni měšťanské školy v Hroznové Lhotě, 1946–1955

4. JUNEK, M. Hroznová Lhota. Uherské Hradiště: Ottobře 12, 2004. 173 stran, ISBN 80-86528-44-8.

5. JUNEK, M. Hroznová Lhota. Uherské Hradiště: Ottobře 12, 2004. 173 stran, ISBN 80-86528-44-8.

6. Foto: autor práce

7. Foto: autor práce

8. Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika Hroznové Lhoty, 2001-2017

9. Foto: autor práce

10. Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika újezdni měšťanské školy v Hroznové Lhotě, 1946–1955

11. Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika újezdni měšťanské školy v Hroznové Lhotě, 1946–1955

12. Archiv Základní školy v Hroznové Lhotě, Školní kronika Hroznové Lhoty, 1956–1972

13. BENDOVIÁ, Eva, BEŇOVÁ, Katarína, FILIP, Aleš, et al. *Joža Uprka (1861-1940): Evropan slováckého venkova*. 1. Praha: Národní galerie, 2011. ISBN 978-80-7035-481-0.

ANOTACE

Jméno a příjmení:	Lucie Benedíková
Katedra:	Pedagogiky a sociálních studií
Vedoucí práce:	PhDr. Jitka Plischke, Ph.D.
Rok obhajoby:	2018

Název práce:	Dějiny školství v Hroznové Lhotě
Název v angličtině:	The history of education in Hroznová Lhota
Anotace práce:	Tato bakalářská práce se zabývá vývojem školství v Hroznové Lhotě. Poskytuje informace o obci a o historických událostech v českých zemích. Především popisuje školství v obci od konce 17. století až do současnosti. V práci jsou uvedeny i významné osobnosti obce, které jsou se školstvím určitým způsobem spojeny.
Klíčová slova:	Obec Hroznová Lhota, obecná škola, národní škola, měšťanská škola, střední škola, základní škola, dějiny školství
Anotace v angličtině:	This thesis deals with the development of education in Hroznová Lhota. This thesis also provides information about the village and important historical events in Czech lands. The education in the village is described from the end of the 17th century to the present. In the thesis are also mentioned important personalities of the municipality, who were connected with the education system in a certain way.
Klíčová slova v angličtině:	The village Hroznová Lhota, primary school, national school, town school, secondary school, elementary school, history of education
Přílohy vázané v práci:	Prapor obce Hroznová Lhota, Pohlednice zachycující část obce u kostela a část lipové aleje, Probíhající stavební práce na školní budově Hroznové Lhotě, Stavba Měšťanské školy v letech 1947-1951, Původní Měšťanská škola, Základní škola v „novém kabátě“, Busta Joži Uprky, Úvodní strana Školní kroniky, „Stará škola“, Učitelský sbor Újezdní měšťanské školy v Hroznové Lhotě, Učitelský sbor Obecné a Měšťanské školy v Hroznové Lhotě, Učitelský sbor Základní školy v Hroznové Lhotě, Vila Joži Uprky v Hroznové Lhotě
Rozsah práce:	63 stran
Jazyk práce:	čeština